

ΤΑ ΣΗΜΕΙΑ ΤΩΝ ΚΑΙΡΩΝ

«Υποκριταί τό μέν πρόσωπον τοῦ οὐρανοῦ γινώσκετε διακρίνειν, τά δέ Σημεῖα τῶν Καιρῶν οὐ δύνασθε γνῶναι;» (Ματθ. ις', 3)

«Μετανοεῖτε ἥγγινε γάρ ἡ Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν» (Ματθ. γ', 2)

Τεύχος 16 • Ιανουάριος 2011 • Έτος Β' • Κωδ. 8513 • Αρ. Αδείας 5325

Έκδοσις Ὁρθοδόξου Τεραποστολικοῦ Συνδέσμου «Ἅγιος Κοσμάς» - Τηλ.: 210 82 39 300

Τό Περιοδικόν διανέμεται ΔΩΡΕΑΝ

ΠΡΟΣΟΧΗ!!!

Ἐπειδὴ ΟΛΟΙ σᾶς ἀποπροσανατολίζουν ἀπὸ τὰ Γεγονότα
καὶ τὴν ΑΛΗΘΕΙΑ, ἐμεῖς σᾶς ὑπενθυμίζουμε ὅτι:
Ο ΑΝΤΙΧΡΙΣΤΟΣ ΕΡΧΕΤΑΙ ΤΟ 2012 -13

ΜΑΞΙΜΟΥ ΜΟΝΑΧΟΥ ΚΑΘΗΓΟΥΜΕΝΟΥ

κλεκτοὶ καὶ ἀγαπητοὶ μας ἐν Χριστῷ ἀδελφοὶ καὶ ἀναγνώστες.

ΣΚΟΠΟΣ τοῦ ταπεινοῦ αὐτοῦ Περιοδικοῦ «ΤΑ ΣΗΜΕΙΑ ΤΩΝ ΚΑΙΡΩΝ» πού διανέμεται ΔΩΡΕΑΝ εἶναι ΕΝΑΣ καὶ ΜΟΝΑΔΙΚΟΣ. Νά ἐνημερώσει καὶ ἀφυπνίσει ὅσους τὸ δυνατόν περισσοτέρους ἀνθρώπους ὅτι ΦΘΑΣΑΜΕ στό ΤΕΛΟΣ τοῦ ΚΟΣΜΟΥ ἀφοῦ ὁ Ἀντίχριστος γεννήθηκε τὸ 1983 καὶ θά ἐμφανιστεῖ τὸ 2012 μέ 2013 γιὰ νά κυβερνήσει τὸν κόσμον γιὰ 7 περίπου χρόνια, ὅπως ἀποδεικνύει μέ πληθὺς στοιχεῖα ὁ πατὴρ Μάξιμος μέσα στό βιβλίον του «Ο ΑΝΤΙΧΡΙΣΤΟΣ ΗΛΘΕΝ 1983, 2013».

Γι' αὐτό ἄλλωστε συμβαίνουν καὶ γίνονται ὅλα αὐτά πού βλέπουμε, ὄχι μόνον στήν Πατρίδα μας, ἀλλά καὶ παγκόσμια. Γιὰ νά προετοιμάσουν καὶ προλειάνουν τὸν ἐρχομόν τοῦ Ἀντιχρίστου, ὁ ὁποῖος θά ἐμφανιστεῖ ὡς «ὁ ἀπὸ μηχανῆς θεός» δίνοντας λύση σέ ὅλα τὰ προβλήματα.

Ἐμεῖς ΧΡΕΟΣ ἔχουμε, παρόλο τὸ μεγάλο κόστος, νά σᾶς τὸ ὑπενθυμίζουμε καὶ νά τὸ φωνάζουμε συνέχεια, ὅσο ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ τὸ ἐπιτρέπει. Ἐσεῖς ἐάν θέλετε τὸ δέχεσθε καὶ τὸ πιστεύετε, ἐάν θέλετε ὄχι.

ΓΡΑΨΕ ΚΑΙ ΕΣΥ ΔΩΡΕΑΝ ΕΝΑ ΝΕΟ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΗ

Ὅσοι ἀπὸ ἐσᾶς ὠφελεῖσθε ἀπὸ τὸ Ὅρθόδοξον Περιοδικόν μας, ἅς τὸ διαδώσετε καὶ σέ ἄλλους γνωστούς καὶ φίλους σας, προκειμένου νά ὠφεληθοῦν, νά βοηθηθοῦν καὶ νά ἀφυπνισθοῦν καὶ ἄλλοι.

Τὸ Περιοδικόν μας ἐκδίδεται κάθε ΜΗΝΑ καὶ ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ. Γι' αὐτό κᾶντε ἓνα ἀπλό τηλεφώνημα στό: 210 8239300 ἢ στείλτε ἓνα μήνυμα στό e-mail: agioskosmas@patrokosmas.gr καὶ

ΓΡΑΨΤΕ ΕΝΑ ΝΕΟ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΗ

Σέ ὅσους πάλι ἀπὸ ἐσᾶς δέν τούς ἐνδιαφέρει, ἢ δέν τούς ἀρέσει, ἅς ἐπικοινωνήσουν μαζί μας, γιὰ νά σταματήσουμε νά τούς τὸ ἀποστέλλουμε.

Σᾶς εὐχαριστοῦμε ἐκ τῶν προτέρων
Ἐκ τοῦ Περιοδικοῦ

Υπό Τοῦ πατρὸς Μαξίμου Μοναχοῦ

**Πρέπει νά μιᾶμε γιά τόν Ἀντίχριστον ἢ ὄχι;
τί λέει ὁ Χριστός καί οἱ ἅγιοί μας;**

Ετι τόν περί τοῦ διαβόλου λόγον ἀνακινουμέν... ποιούμεν δέ τοῦτο οὐκ ἐπειδὴ ἡδύς ἡμῖν ὁ περί τοῦ διαβόλου λόγος, ἀλλ' ἐπειδὴ ἀσφαλὴς ἡμῖν ἡ περί τούτου διδασκαλία. Ἐχθρὸς γάρ ἐστι καὶ πολέμιος. Μεγάλῃ δέ ἀσφάλεια τὰ τῶν ἐχθρῶν εἰδέναι σαφῶς.

(Αἰγίου Ἰωάννου Χρυσοστόμου)

Εἶναι κάποιοι, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, οἱ ὅποιοι ἰσχυρίζονται, ὅτι δέν πρέπει νά λέμε, νά συζητᾶμε, νά κηρύττουμε, νά γράφουμε καί οὔτε κἂν νά διαβάζουμε ὅλα αὐτά τὰ θέματα τὰ σχετικά μέ τόν Ἀντίχριστον, τό 666, τήν Δευτέραν Παρουσίαν καί τήν Ἀποκάλυψιν τοῦ Ἰωάννου, γιατί ὁ κόσμος ἀγχώνεται, φοβᾶται, πανικοβάλλεται καί τρομοκρατεῖται.

- «Μήν μιᾶτε καί γράφετε γιά τόν Ἀντίχριστο, τό 666, καί τήν Δευτέρα Παρουσία, γιατί ὁ κόσμος φοβᾶται, πανικοβάλλεται, τρομοκρατεῖται».

- «Εἶναι καλύτερα νά μήν ξέρουμε καί νά εἴμαστε ἡρεμοί, παρά νά γνωρίζουμε καί νά ἀνησυχοῦμε».

- «Μέ τόν Χριστό νά ἀσχολεῖστε καί ὄχι μέ τόν Ἀντίχριστο καί τόν διάβολο».

- «Μήν κάνετε Ἀντιχριστολογία, ἀλλά Χριστολογία».

- «Ὅταν κανεῖς εἶναι κοντά στόν Χριστόν δέν ἔχει νά φοβηθεῖ τίποτε, οὔτε Ἀντίχριστο οὔτε Διάβολο».

Αὐτά λοιπόν καί ἄλλα παρόμοια λένε καί ἰσχυρίζονται διάφοροι κληρικοί καί λαϊκοί καί μάλιστα μεταξύ αὐτῶν, δυστυχῶς καί πολλοί σύγχρονοι «μεγάλοι» γεροντάδες «πνευματικοί» καί «θεολόγοι»...

Δέν μᾶς λένε ὅμως ὅλοι αὐτοί, ἐάν βέβαια ἴσχυαν ὅλα τὰ ἀνωτέρω, ποιός Ἅγιος λέει κάτι παρόμοιο ἢ γιατί δέν μᾶς εἶπε ὅλα αὐτά πρῶτος ὁ Κύριός μας;

Κάλλιον τό προλαμβάνειν

Κατ' ἀρχάς ἀγαπητοί μου, νά πῶ ὅτι οὔτε καί σέ μᾶς ἀρέσει, καί εὐχαριστεῖ νά μιᾶμε καί νά γράφουμε γιά τόν Ἀντίχριστο καί τόν διάβολον. Θά προτιμούσαμε καί ἐμεῖς νά μιᾶμε καί νά γράφουμε μόνο γιά τόν Χριστό, τοὺς ἁγίους, τήν ἀγάπη, τήν ἐλπίδα τήν πίστη καί ὅλες τίς ἄλλες ἀρετές.

Ἐλάτε ὅμως πού, δυστυχῶς, ὁ Διάβολος ὑπάρχει καί ἀγωνίζεται νά παρασύρει τοὺς πιστοὺς μακριά ἀπό τόν Θεόν καί τόν ὀρθό δρόμον;

Ἐλᾶτε ὁμως πού καί ὁ «ιδιοτρόπως καί ἐξαιρέτως Ἀντίχριστος ὁ ἐπὶ τῇ συντελείᾳ τοῦ αἰῶνος ἐρχόμενος» (Ἀγίου Ἰωάννου Δαμασκηνοῦ P.G. 94, 1216) εἶναι συγκεκριμένο πρόσωπο, τό ὁποῖο θά πάρει τήν θέση τοῦ Χριστοῦ, θά ζητήσῃ νά τόν προσκυνήσουν ὅλοι οἱ ἄνθρωποι τῆς γῆς καί θά θελήσῃ νά σφραγίσῃ ὅλους τοὺς ἀνθρώπους μέ τό χάραγμά του, ὁδηγώντας τους εἰς τήν ἀπώλεια καί αἰώνιο κόλαση.

Καί ἀφοῦ καί οἱ δύο ὑπάρχουν καί εἶναι ἐχθροί μας καί προσπαθοῦν νά μᾶς ἀπομακρύνουν ἀπό τόν στόχο μας καί κοντά ἀπό τόν Θεόν, θά ἦταν ἀνόητο καί ἀφελές ἐμεῖς νά μὴν γνωρίζουμε τίποτε γι' αὐτούς καί νά μὴν μιλάμε γι' αὐτούς καί νά μὴν ἐνημερώνουμε τοὺς ἑαυτούς μας καί τοὺς ἀδελφούς μας γι' αὐτούς, προκειμένου νά προφυλαχθοῦν, ὅπως θά ἦταν ἀνόητο καί ἀφελές σέ ἕνα στρατό καί ἕνα στρατηγό πού βρίσκονται σέ πόλεμο νά μὴν γνωρίζουν ὅ,τι δήποτε σχετικό μέ τόν ἐχθρό τους. Τήν δύναμή του, τά ὅπλα του, τά σχέδιά του, τίς προθέσεις του, πῶς θά ἐπιτεθεῖ, ἀπό ποῦ θά ἐπιτεθεῖ, πότε θά ἐπιτεθεῖ, μέ τί ὅπλα θά ἐπιτεθεῖ, μέ τυφέκια M1 ἢ Καλάζνικωφ, μέ πολυβόλα καί πυροβόλα, ἢ μέ ρουκέτες, τηλεκατευθυνόμενα βλήματα καί ἔξυπνες βόμβες, κ.λπ. κ.λπ.

Γιά σκεφθεῖτε λόγου χάριν νά νομίζουν ὅτι εἶναι μόνο 10.000 στρατός καί αὐτοί νά εἶναι 100.000 στρατός; Νά νομίζουν ὅτι θά ἔχουν ἀπλά καί συμβατικά ὅπλα καί αὐτοί νά ἔχουν τά πλέον ὑπερσύγχρονα; Νά περιμένουν κατὰ μέτωπον ἐπίθεση καί τήν ἴδια στιγμή νά βληθοῦν ἀπό τά πλευρά καί τά νῶτα;

Καί γιά σκεφθεῖτε, πολύ περισσότερο, νά εἶχαν καταφέρει μέ κάποιον τρόπο οἱ ἐχθροί μας νά μᾶς πείσουν ὅτι δέν εἶναι ἐχθροί μας, ὅτι δέν ἔχουν σκοπό νά μᾶς ἐπιτεθοῦν καί ὅτι δέν ὑπάρχουν κἄν σάν ἀντίπαλον δέος κ.λπ.

Λένε οἱ ἅγιοι μας, ὅτι ἡ **μεγαλύτερη ἐπι-**

τυχία τοῦ διαβόλου εἶναι νά πείσῃ τοὺς ἀνθρώπους ὅτι δέν ὑπάρχει, ὅποτε καί δρᾷ ἀνενόχλητα. Καί ὁ ἄλλος, ἀφοῦ ἔχει πιστέψει ὅτι δέν ὑπάρχει ἐχθρός-διάβολος, δέν λαμβάνει τά κατάλληλα μέτρα, τίς ἀναγκαῖες προφυλάξεις, κοιμᾶται «ἡσυχος» καί «ἀμέριμνος», μοιραῖα αἰφνιδιαζόμενος καί ὁδηγούμενος πέραν πάσης ἀμφιβολίας εἰς τήν πνευματική καί σωματική του ἄλωση καί καταστροφή, πέφτοντας χωρίς νά τό καταλάβῃ καί χωρίς νά τό περιμένει στίς διάφορες παγίδες του.

Ὅσα πιο πολλά λοιπόν γνωρίζει ἕνας στρατός καί ἕνας στρατηγός γιά τόν ἐχθρό του, τόσο πιο προετοιμασμένος θά εἶναι καί τόσο πιο εὐκόλα θά τόν ἀντιμετωπίσει, ὅταν θά τοῦ ἐπιτεθεῖ.

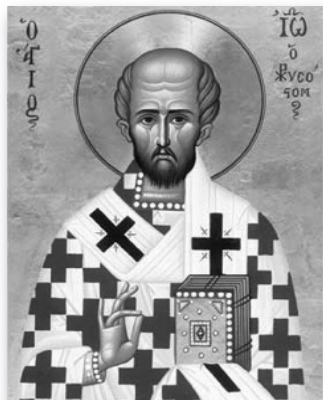
Ἀκριβῶς τό ἴδιο καί ἐμεῖς οἱ πιστοί Χριστιανοί.

Ὅσα πιο πολλά γνωρίζουμε γιά τόν πνευματικό ἐχθρό μας, τόν διάβολο καί τόν Ἀντίχριστο, τόσο πιο προετοιμασμένοι θά εἴμαστε καί πιο εὐκόλα θά τοὺς ἀντιμετωπίσουμε, μέ τήν βοήθεια πάντα τοῦ Θεοῦ, ὅταν καί ὅποτε μᾶς ἐπιτεθοῦν.

Γι' αὐτό καί ὅλοι οἱ ἅγιοι μας μιλοῦσαν καί ἔγραφαν διά τόν Διάβολο καί τόν Ἀντίχριστον.

Λέτε, καί ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος γνώριζε τά ἐπιχειρήματα ὧν αὐτῶν καί ἔγραψε:

«Ἀκόμη ὁ λόγος μας ἔχει θέμα τόν διάβολον... καί τό κάμνομεν αὐτό ὄχι διότι ὁ λόγος διά τόν διάβολον μᾶς εἶναι εὐχάριστος, ἀλλά ἐπειδὴ εἶναι δι' ἡμᾶς ἀσφαλές ἐφόδιον ἢ διδασκαλία περὶ αὐτοῦ, διότι ὁ διάβολος εἶναι ἐχθρός καί πολέμιος. Καί εἶναι μεγάλη ἀσφάλεια νά γνωρίζῃς σαφῶς τά πράγματα τῶν ἐχθρῶν». (Ε.Π.Ε. 31, 76)

Μήπως πολλοί σήμερα στρουθοκαμηλίζουν;

Μά, λένε πολλοί σήμερα:

«Εγώ δέν θέλω νά ξέρω. Μέ φοβίζουν όλα αυτά. Μέ τρομοκρατούν. Μοῦ χαλάνε τόν ὕπνο καί τήν ἡρεμία μου. Καλύτερα νά μήν τά γνωρίζω...».

Κυτᾶξτε. Εἴτε μᾶς ἀρέσουν κάποια πράγματα καί γεγονότα, εἴτε ὄχι, εἴτε μᾶς ἀνησυχοῦν καί μᾶς φοβίζουν εἴτε ὄχι, εἴτε μᾶς τρομοκρατοῦν, εἴτε ὄχι, ἀπό τήν στιγμή πού πρόκειται νά συμβοῦν, ἡ συμβαίνουν καί ἐμεῖς δέν τό ἔχουμε ἀντιληφθεῖ, δέν ἀλλάζει τίποτε, οὔτε καί ὠφελεῖ νά στρουθοκαμηλίζουμε.

Σημασία δέν ἔχει, γιά παράδειγμα, ἐάν μᾶς ἀρέσει καί ἐάν συμφωνοῦμε καί ἐάν θέλουμε καί ἐάν φοβόμαστε ἢ ὄχι τήν ἠλεκτρονική σκλαβιά καί δικτατορία.

Σημασία ἔχει ἐάν ὑπάρχει τέτοιο ἐνδεχόμενο καί ἐάν ὅλα δείχνουν ὅτι ἡ ὑποδομή ὑπάρχει καί ὅσον οὔπω ἔρχεται.

Τό νά ἀδιαφορῶ, νά ἐπιπλήττω καί νά κατηγορῶ ἐκεῖνον ἢ ἐκείνους πού προσπαθοῦν νά μέ ἐνημερώσουν καί νά μέ γλυτώσουν ἀπό μία ἐνδεχόμενη ἢ ἐπικείμενη σκλαβιά ἢ κίνδυνο, ἐπειδή δέν μοῦ ἀρέσει ἢ μέ φοβίζει καί μέ τρομοκρατεῖ τό ὅλο θέμα, αὐτό, οὔτε φρόνιμο, οὔτε συ-

νετό, οὔτε καί δίκαιο εἶναι.

Εἴτε π.χ. μᾶς ἀρέσει ἡ δικτατορία εἴτε ὄχι, ἀπό τήν στιγμή πού κάποιοι θέλουν καί ἐπιθυμοῦν καί προσπαθοῦν νά τήν ἐφαρμόσουν, δέν ἀλλάζει τίποτε, οὔτε καί μᾶς ὠφελεῖ νά ἀδιαφοροῦμε.

Ἄς ἀναφέρουμε κάποια παραδείγματα:

α) Ὁ Κατακλυσμός τοῦ Νῶε

Ἄς ὑποθέσουμε ὅτι ζούσαμε στά χρόνια τοῦ Νῶε. Καί τότε ὑπῆρχαν ἄνθρωποι καί μάλιστα οἱ πάντες ἐκτός ὀκτώ ἀνθρώπων, πού ἔλεγαν τά ἴδια ἀκριβῶς πράγματα μέ τούς σημερινούς.

Καί τότε ἔλεγαν: «ἔλα τώρα! πού θά καθήσουμε νά πιστεύσουμε αὐτό τόν “ξεμωραμένο” καί “παλαβό” τόν Νῶε;

Σιγά νά μήν καταστραφεῖ ὁ κόσμος ἐπειδή τό λέει αὐτός...».

Ὑπῆρχαν ἀκόμη ἄνθρωποι πού ἔλεγαν: «Μέ ὅλα αὐτά πού μᾶς λές Νῶε μᾶς φοβίζεις καί μᾶς τρομοκρατεῖς... γι’ αὐτό σταμάτα νά τά λές, δέν θέλουμε νά τά ἀκοῦμε, δέν θέλουμε νά τά ξέρουμε. Τό βράδυ ἔχουμε ἀνήσυχο ὕπνο, δέν μποροῦμε νά κοιμηθοῦμε». Ἡ σίγουρα κάποιοι ἄλλοι τοῦ ἔλεγαν: «Ἐμεῖς δέν θέλουμε νά καταστραφεῖ ὁ κόσμος, δέν μποροῦμε νά πιστέψουμε ὅτι ὁ Καλός Θεός θά τόν καταστρέψει. Καί στό κάτω

κάτω τί φταίνει τά μικρά παιδάκια, τί κακό ἔκαναν αὐτά γιά νά χαθοῦν καί αὐτά μαζί μέ τούς μεγάλους; τά ζωάκια τά καημένα τί φταίνει αὐτά;...» καί ἄλλα πολλά παρόμοια κ.λπ.

Τό ὅτι λοιπόν ὑπῆρχαν ὅλοι αὐτοί καί ἔλεγαν καί πίστευαν ὅλα τά ἀνωτέρω δέν ἄλλαξε σέ τίποτα τήν ὁδυνηρή πραγματικότητα πού ἀκολούθησε.

Γιατί μετά ἀπό λίγο ἔγινε πράγματι παγκόσμιος κατακλυσμός καί χάθηκαν ὅλοι οἱ ἄνθρωποι καί τά ζῶα ἐπὶ τῆς γῆς ἐκτός ἀπό τόν Νῶε, τήν σύζυγό του, τούς τρεῖς υἱούς τους καί τίς τρεῖς γυναῖκες τους. Μετά ἀπό λίγο κατάλαβαν ὅλοι ὅτι ὁ Νῶε εἶχε δίκιο, ἀλλά ἦταν πλέον ἀργά.

β) Ἡ Βαβυλώνειος αἰχμαλωσία

Ἀλλά καί στήν ἐποχή τῆς Βαβυλωνίου αἰχμαλωσίας τό 586 π.Χ. ὁ Θεός προειδοποιοῦσε πολλά χρόνια πρὶν τόν λαό του, τούς Ἑβραίους, μέσα ἀπό τούς Προφήτας Του ὅτι θά ἐπακολουθήσουν ὅλα αὐτά τά φοβερά δεινά στοὺς Ἰουδαίους, λόγω τῶν ἁμαρτιῶν τους. Ἀλλά ἐκεῖνοι δέν ἄκουγαν. Καί τότε ὑπῆρχαν πολλοί πού ἔλεγαν ἀκριβῶς τά ἴδια λόγια. Μάλιστα ὑπῆρχαν καί ψευδοπροφῆτες πού δῆθεν προφήτευαν ἀπό τόν Θεό καί τούς ἔλεγαν ὅτι ὅλα αὐτά πού ἔλεγαν οἱ ἀληθινοὶ Προφῆτες τοῦ Χριστοῦ δέν πρόκειται νά συμβοῦν. Καί ὅτι ὅλοι αὐτοί εἶναι «παλαβοί», τρομοκρατοῦν καί φοβίζου τόν κόσμο χωρίς λόγο καί τά ὅμοια.

Καί τί μ' αὐτό; Ἀλλαξε σέ τίποτε ἡ πραγματικότητα; Ὁχι. Μετά ἀπό λίγο κατάλαβαν ὅλοι ὅτι οἱ ἀληθινοὶ Προφῆτες εἶχαν δίκιο, ἀλλά ἦταν πλέον ἀργά.

γ) Ἡ Δικτατορία τοῦ Χίτλερ

Μήπως ὅμως καί στήν ἐποχή τοῦ Χίτλερ, πολλοί δέν θά ὑπῆρχαν πού θά ἔλεγαν καί πίστευαν τά ἀνωτέρω; Πόσοι καί πόσοι τότε δέν θά ὑπῆρχαν πού δέν θά ἠθελαν ἓνα τέτοιο παγκόσμιο πόλεμο, μιά τέτοια ἐξέλιξη, μιά τέτοια φασιστική καί ναζιστική τυραννία; Πολλοί, ἀμέτρητοι. Ἀλλαξε ὅμως σέ τίποτε τήν κατάσταση καί τήν πραγματικότητα; Ὁχι. Εἴτε τούς ἄρεσε εἴτε ὄχι, εἴτε συμφωνοῦσαν εἴτε ὄχι, εἴτε τά πίστευαν εἴτε ὄχι, ὁ Χίτλερ ἔκανε ὅλα ἐκεῖνα πού ἠθελε νά κάνει καί σκόρπισε τόν πόνο, τόν φόβο, τήν δυστυχία, τόν θάνατο σέ ἑκατομμύρια ἀνθρώπους.

Στόχος μας, ἡ ἐπισήμανση τοῦ κινδύνου

Δέν ἔχει λοιπόν ΚΑΜΜΙΑ σημασία τί λέμε ἢ τί πιστεύουμε ἢ τί μᾶς ἀρέσει ἢ τί θέλουμε ἐμεῖς καί τί ὄχι. Σημασία ἔχει ἡ πραγματικότητα, τά γεγονότα. Τί σχεδιάζουν καί τί ἐτοιμάζουν κάποιιοι ἄλλοι «πρὶν ἀπό ἐμᾶς γιά ἐμᾶς». Αὐτό ἔχει σημασία καί μόνον αὐτό. Καί ἐάν δέν τό ἀντιληφθοῦμε καί δέν τό κατανοήσουμε αὐτό, θά βρεθοῦμε πρό μεγάλης ἐκπλήξεως ἀπροετοίμαστοι, καί θά εἶναι πολύ ἀργά.

Ἀλλά θά ἠθελα νά ρωτήσω.

Ἐάν κάποιος «τυχαίνει» νά γνωρίζει ὅτι ἔρχεται ξένος στρατός γιά νά καταλάβει τήν πόλη του καί νά σφαγιάσει, νά λεηλατήσει, νά καταστρέψει, νά βιάσει καί νά βασανίσει τούς συμπολίτες του, καί ἀμέσως τρέξει νά ἐνημερώσει τούς συνανθρώπους του λέγοντάς τους:

«Προσέξτε αυτό και αυτό συμβαίνει. Κινδυνεύετε, θά σās πιάσουν, θά σās συλλάβουν θά σās βασανίσουν, θά σās σκοτώσουν, γρήγορα όσο έχετε καιρό τρέξτε νά κρυφθείτε, τρέξτε νά σωθείτε», έμείς πώς θά πρέπει ν' αντιμετωπίσουμε τόν συγκεκριμένο συνάνθρωπό μας;

Θά πρέπει νά τόν επιπλήξουμε, νά τόν κατηγορήσουμε, νά τόν εірωνευθοῦμε, νά τόν χλευάσουμε, νά τοῦ ποῦμε ὅτι ἀνησυχεῖ, φοβίζει καί τρομοκρατεῖ τόν κόσμο καί τὰ ὅμοια, ἢ νά τόν εὐχαριστήσουμε καί νά λάβουμε τὰ μέτρα μας καί τίς κατάλληλες προφυλάξεις ἢ νά φύγουμε γρήγορα γιά νά γλυτώσουμε;

Φυσικά καί τό δεύτερο.

Αὐτός λοιπόν εἶναι ὁ στόχος μας γράφοντας ὅλα αὐτά, μέ τήν βοήθεια τοῦ Θεοῦ, καί κανέναν ἄλλον. Καί φυσικά, σέ καμμία περίπτωση δέν εἶναι νά ἀναστατώσουμε νά πανικοβάλλουμε νά φοβίσουμε ἢ νά «τρομοκρατήσουμε» τόν κόσμον, ἀλλά νά ἐνημερώσουμε, νά προειδοποιήσουμε, καί νά προφυλάξουμε ἀπό τὰ ἐπερχόμενα δεινά, κινδύνους καί

παγίδες τοῦ Ἀντιχρίστου καί τῶν ὀργάνων του.

Τώρα ἐάν κάποιος φοβοῦνται ἢ τρομοκρατοῦνται ἐπειδή πρό πολλοῦ ἔχουν χάσει τόν προσανατολισμό τους ἢ τήν πνευματικό-

τητά τους, ἢ τήν ἐπαφή τους μέ τόν ἀληθινό Χριστό, βάζοντας στή θέση Του κάποιον ἄλλο «Χριστό», κομμένο καί ραμμένο στά μέτρα τους, δέν φταῖμε ἐμεῖς γι' αὐτό.

Ὅπως δέν φταίει σέ καμμία περίπτωση ἡ Τροχαῖα ἢ οἱ ἄνδρες τῆς Τροχαίας, ὅταν μέ διάφορα σήματα προειδοποιοῦν τοὺς ὁδηγούς γιά πιθανούς ἢ σίγουρους κινδύνους καί ἐκτακτες καταστάσεις, γιά νά τοὺς ἐνημερώσουν, προειδοποιήσουν καί προστατέψουν ἀπό πιθανά ἀτυχήματα, δυσ-

τυχήματα, θανάτους κ.λπ.

Τώρα ἐάν κάποιος ὁδηγός δέν θέλουν νά χαλάσουν τήν «ἡσυχία τους» καί δέν θέλουν ἢ δέν μποροῦν νά κατανοήσουν ὅτι ὅλα αὐτά εἶναι πιθανόν νά συμβοῦν μέσα στήν ζωή μας, εἶναι φυσιολογικά (ὅτι δηλαδή οἱ δρόμοι πολλές φορές εἶναι ἐπικίνδυνοι καί κρύβουν πολλούς κινδύνους, εἴτε ἐπειδή χαλᾶνε καί καταστρέφονται ἀπό φυσικές καταστροφές, εἴτε λόγω καιρικῶν συνθηκῶν, εἴτε λόγω κακῆς κατασκευῆς τους, εἴτε λόγω μεγάλων λακκούβων, εἴτε λόγω ἔργων, εἴτε λόγω ἐπικίνδυνων στροφῶν καί ἄλλων πολλῶν) καί καταλογίζουν εὐθύνες στήν Τροχαῖα, στοὺς Τροχονόμους καί στά σήματα, γιά τήν ἀνησυχία καί τόν φόβο τους, δέν φταίει ἡ τροχαῖα, οὔτε τὰ σήματα, οὔτε καί ὁ Κ.Ο.Κ. (Κώδικας Ὁδικῆς Κυκλοφορίας). Φταῖνε αὐτοί οἱ ὁδηγοί, καί μόνον αὐτοί.

Ὁ Θεός πάντα προειδοποιεῖ

Ὅπως φυσικά δέν ἔφταιγαν οἱ διάφοροι Προφῆτες τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης πού προφήτευαν κατόπιν ἐντολῆς τοῦ Κυρίου Παντοκράτορος διάφορα δεινά καί καταστροφές, λόγω τῶν ἁμαρτιῶν τῶν ἀνθρώπων, τῆς παρακοῆς τους ἀπό τό θέλημα καί τίς ἐντολές τοῦ Θεοῦ, ἀλλά καί τῆς ἀπομακρύνσεώς τους ἀπό τόν Θεόν.

Ἐν ἀντιθέσει μέ τούς ψευδοπροφήτας πού «*χάϊδευαν*» καί «*γαργαλοῦσαν*» τὰ αὐτιά τῶν ἀνθρώπων καί εἰδικά τῶν ἀρχόντων ὅτι «*ὄλα πᾶνε καλά*», «*μήν ἀνησυχεῖτε καθόλου*» καί «*μήν ἀκοῦτε αὐτούς τούς «ἀνόητους» τούς «παλαβούς», τούς «κινδυνολόγους», τούς «τρομοκράτες», πού δέν ξέρουν τί λένε δημιουργώντας σας φόβο καί τρόμο ἄδικα.*

Ὅπως δέν ἔφταιγε σέ καμμία περίπτωση ὁ **Νῶε** **ὅταν κήρυττε γιά 100 ὁλόκληρα χρόνια** ὅσο ἔφτιαχνε τήν Κιβωτό ὅτι ὁ Θεός θά καταστρέψει τόν κόσμο.

Γιά σκεφθεῖτε το λιγάκι αὐτό, ἀγαπητοί μου. Ὁ πιό μέγας «**ΚΙΝΔΥΝΟΛΟΓΟΣ**» καί «**ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΗΣ**» ὄλων τῶν ἐποχῶν σύμφωνα μέ ὅλους αὐτούς τούς κυρίου, ἔπρεπε νά ἦταν ὁ **Νῶε**!

Ἐκατό ὁλόκληρα χρόνια νά τούς φωνάζει: «**Μετανοεῖστε ἔρχεται ἡ ὀργή τοῦ Θεοῦ. Μετανοεῖστε ὁ Θεός θά καταστρέψει τόν κόσμο. Μετανοεῖστε ἡ ὑπομονή τοῦ Θεοῦ ἐξαντλήθηκε καί θά βρέξει τόσο πολύ πού θά πνιγοῦν ὅλοι οἱ ἄνθρωποι τῆς γῆς**» (**Γένεσις Κεφ. ζ' καί ζ')** καί ἐπὶ 99

χρόνια νά μή γίνεται τίποτε. Πόσοι καί πόσοι τότε δέν ἔνοιωθαν μεγάλο φόβο καί τρόμο ἀκούγοντας τόν **Νῶε** ἐπὶ 100 χρόνια νά τούς καλεῖ νά μετανοήσουν, εἰδάλλως θά καταστραφοῦν. Καί πόσοι καί πόσοι δέν θά ἔλεγαν τότε, βλέποντας εἰδικά νά περνοῦν τὰ χρόνια καί νά μήν γίνεταί τίποτε: «*ἜΕ, Νῶε, ἐπιτέλους πᾶψε! Δέν βαρέθηκες νά μᾶς λές τὰ ἴδια καί τὰ ἴδια; Ἐπιτέλους! Σταμάτα πιά νά φοβίζεις καί νά τρομοκρατεῖς τόν κόσμο!*» κ.λπ.

Καί βέβαια, ὁ Θεός τότε δέν κατέστρεφε τόν κόσμο γιατί μακροθυμοῦσε ὡς «*μακρόθυμος καί πολυέλεος*» καί περιμένε τήν μετάνοια τῶν ἀνθρώπων, γι' αὐτό καί ἀργοῦσε. «*Οὐκ οἶδας ὅτι ἡ μακροθυμία τοῦ Θεοῦ εἰς μετάνοιαν σέ ἄγει...*» (Ρωμ. β', 4) μᾶς λέγει ὁ Ἀπόστολος τῶν Ἑθνῶν Παῦλος. Ὅταν ὅμως μετά ἀπό ἑκατό ὁλόκληρα χρόνια ὑπομονῆς καί προσμονῆς, εἶδε ὅτι ὄχι μόνον δέν μετανοοῦσαν, ἀλλά γίνονταν καί χειρότεροι, τότε πλέον «*ἀναγκάστηκε*» νά τούς καταστρέψει.

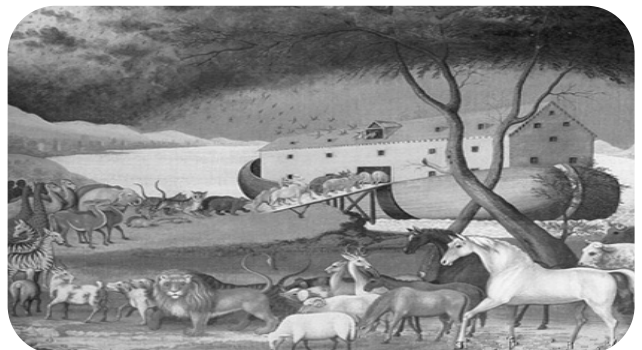
Ἐπειδὴ ὅμως ἔχει παραγίνει τό κακὸ σχετικά μέ αὐτήν τήν ἀποψη-θεωρία καί χρησιμοποιεῖται εὐκαίρως ἀκαίρως, ἀκόμη καί ἀπό πιστοὺς κληρικούς καί λαϊκοὺς, **θὰ ἤθελα νά τούς ρωτήσω καί ἐάν μποροῦν νά μοῦ ἀπαντήσουν.**

Ἐάν λοιπόν, ἐγώ ἢ ὅποιοσδήποτε ἄλλος, γράφοντας ἢ λέγοντας ὅλα αὐτὰ φοβίζει καί τρομοκρατεῖ τόν κόσμο, τότε:

-Γιατί τὰ εἶπε ὁ Κύριός μας;

-Γιατί τὰ προφήτεψαν οἱ Προφῆτες;

-Γιατί τὰ ἔγραψαν οἱ Εὐαγγελιστές καί οἱ Ἀπόστολοι;

-Γιατί τὰ κήρυξαν οἱ διδά-
σκαλοι τῆς Ἐκκλησίας μας;

-Γιατί μίλησαν καὶ τὰ ἔγραψαν δεκά-
δες Ἅγιοι τῆς Πίστεώς μας; Γιατί;

Ἀπλῶς γιὰ νὰ τὰ ποῦν καὶ νὰ τὰ γρά-
ψουν; Ἦ ἔτσι ἀπλὰ γιὰ νὰ ὑπάρχουν θε-
ωρητικά; Ἦ γιὰ νὰ μᾶς φοβίσουν καὶ νὰ
μᾶς «τρομοκρατήσουν»;

Φυσικά καὶ ΟΧΙ.

Ἀλλὰ γιὰ νὰ μᾶς ἐνημερώσουν, νὰ μᾶς
προειδοποιήσουν καὶ νὰ μᾶς προστατέ-
ψουν, ἀπ' ὅλα αὐτά.

**«Μακάριος ὁ ἀναγινώσκων
καὶ οἱ ἀκούοντες...»**

Καὶ ἀκόμη. Ἐάν στήν ἱερὰ Ἀποκά-
λυψη ὑπάρχει καταγεγραμμένο: **«Μακά-
ριος ὁ ἀναγινώσκων καὶ οἱ ἀκούοντες
τούς λόγους τῆς προφη-
τείας καὶ τηροῦντες τὰ ἐν
αὐτῇ γεγραμμένα...»**
(Ἀποκ. α', 3) ποῖος πιστός,
ἐχέφρων καὶ λογικός νοῦς
θά μπορούσε νὰ ἰσχυριστεῖ
κάτι διαφορετικό ἢ ἀντί-
θετο;

Ὅτι δηλαδή δέν θά
πρέπει κανεῖς νὰ διαβάζει
καὶ νὰ ἀκούει ὅλα αὐτά τὰ
ἐσχατολογικά, πού βρί-
σκονται γραμμένα μέσα
στήν Ἀποκάλυψη καὶ ὅτι δέν θά εἶναι μα-
κάριος, εὐτυχής αὐτός πού θά τὰ διαβάζει
καὶ θά τὰ ἀκούει;

Καὶ ἐάν τελικά κάποιοι μπορεῖ νὰ τὰ
διαβάζει καὶ νὰ τὰ ἀκούει, γενόμενος μά-
λιστα καὶ μακάριος, γιατί νὰ μὴν μπορεῖ
νὰ τὰ μεταδώσει καὶ σέ ἄλλους γιὰ νὰ γί-
νουν μακάριοι καὶ αὐτοί, ἀλλά καὶ νὰ κά-
νουμε τό χρέος πού ἔχουμε ὡς μικροί
«ἀπόστολοι» καὶ «εὐαγγελιστές» πού εἴ-
μεθα, σύμφωνα μέ τόν Κύριόν μας καὶ
τούς Ἁγίους μας;

Καὶ ἀκόμη ὅταν λέει ὁ Κύ-
ριός μας, **«Ἰδοὺ προεῖρηκα ὑμῖν»**
(Ματθ. κδ', 25) δηλαδή, νά, σᾶς τὰ εἶπα
πρὶν ἀκόμα γίνουν, γιὰ νὰ τὰ προγνωρί-
ζετε καὶ νὰ προετοιμαστεῖτε νὰ μὴν πά-
θετε κανένα κακό. Μὴ μοῦ πεῖτε μετὰ ὅτι
δέ σᾶς τὰ εἶπα, ἢ ὅτι δέν τὰ γνωρίζατε.
«Ἰδοὺ προεῖρηκα ἡμῖν».

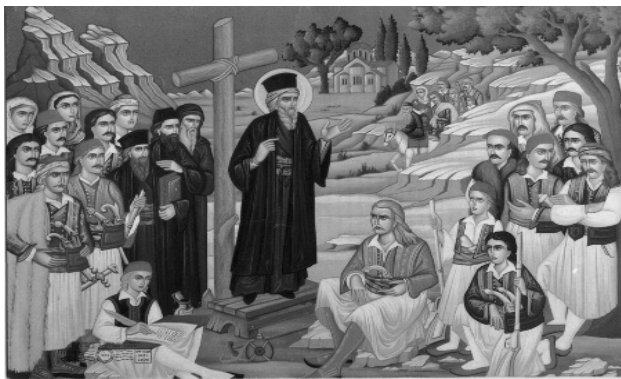
**Μήπως καὶ οἱ Ἅγιοί μας
κινδυνολογοῦσαν ἢ
τρομοκρατοῦσαν;**

Καὶ ἀκόμη, γιατί οἱ Ἅγιοι μας ἔγρα-
ψαν, μέ τὴν χάρη καὶ τὴν καθοδήγηση
τοῦ Θεοῦ κεφάλαια καὶ βιβλία ὁλόκληρα
γιὰ τό θέμα αὐτό, τονίζοντας μας μάλιστα
μέ σαφήνεια τό τί φοβερά καὶ τρομερά

πράγματα μᾶς ἀναμένουν,
τό τί μεγάλες θλίψεις καὶ
δοκιμασίες θά περάσουμε
καὶ ὅλα τὰ σχετικά; Ποιός
«ἄραγε» ἦταν ὁ σκοπός
τους; Μήπως νὰ μᾶς φο-
βίσουν καὶ νὰ μᾶς τρομο-
κρατήσουν; Μήπως γιὰ
νὰ μᾶς κοροϊδέψουν καὶ
νὰ γελάσουν μαζί μας;
Μήπως ἦταν καὶ αὐτοί
ἓνα εἶδος «τρομοκρατῶν»,
πού μόνο τους στόχο καὶ
σκοπὸ εἶχαν τό νὰ ἐκφοβί-

ζουν, ἀνησυχοῦν καὶ «τρομοκρατοῦν»
τόν κόσμο; Ἦ τελικά ὁ σκοπός τους
ἦταν ἓνας καὶ μοναδικός, τό νὰ μᾶς ἐνη-
μερώσουν καὶ προειδοποιήσουν γιὰ ὅλα
τὰ ἐπερχόμενα δεινά, προκειμένου νὰ τὰ
μάθουμε, νὰ τὰ γνωρίσουμε, νὰ προετοι-
μαστοῦμε καὶ νὰ λάβουμε τὰ μέτρα μας,
ἐάν τύχει καὶ βρεθοῦμε σ' αὐτὴ τὴν ἐποχή,
νὰ μὴν ξεγελαστοῦμε, πλανηθοῦμε καὶ
ἀκολουθήσουμε τόν Ἀντίχριστο, χάνον-
τας τὴν αἰώνια ψυχὴ καὶ σωτηρίά μας;

Καί ὁ Ἅγιος Κοσμάς ὁ Αἰτωλός, ὁ ὁποῖος ἔζησε τόν 18ο αἰῶνα (1714-1779) μέσα δηλαδή στήν περίοδο τῆς Τουρκοκρατίας, ὅπου «ὄλα τᾶσκιαζε ἡ φοβέρα καί τά πλάκωνε ἡ σκλαβιά», πού ὁ κόσμος ἦταν ἤδη φοβισμένος, ταλαιπωρημένος, μέ πολλά βάσανα καί θλίψεις, γιατί ὅταν κήρυττε στόν ἀπλό κόσμο τούς ἔλεγε ὅλα αὐτά;

«Ἐνα πρᾶγμα θά σᾶς φανερώσω, χριστιανοί μου. Τό ἡξεύρω πώς θά σᾶς καύσω τήν καρδιά. Εἶνε φοβερόν καί λυπηρόν, τρέμει ἡ καρδιά μου νά τό εἰπῶ, ἀλλά τί νά κάμω, ὅπου μοῦ λέγει ὁ Χριστός μας πώς ἀνίσως καί δέν τό φανερώσω, μέ θανατώνει καί μέ βάνει εἰς τήν κόλασιν; Μᾶς φανερώνει ἡ θεία Γραφή, τό ἅγιον καί ἱερόν Εὐαγγέλιον, πώς εἰς τόν ὄγδοον αἰῶνα θά γίνη τό τέλος τοῦ κόσμου καί μέλλει νά χαλάσῃ τοῦτος ὁ κόσμος» (Βιβλ. Πατροκοσμάς σελ. 124)

Μήπως λοιπόν καί ὁ μέγας καί σπουδαῖος αὐτός Ἅγιός τοῦ Γένους μας, ἤθελε νά φοβίζει, νά ἀνησυχεῖ καί νά τρομοκρατεῖ τούς ἤδη φοβισμένους, ἀνήσυχους καί τρομοκρατημένους ἀπό τούς Τούρκους καί τά δεινά τους, Ἕλληνες;

Ὁ δέ Ἅγιος Ἰππόλυτος λέγει τά ἐξῆς σημαντικά γιά τό θέμα μας:

«Ἐκήρυξαν ἀκόμη οἱ Προφῆτες καί τήν Δευτέραν Παρουσίαν τοῦ Κυρίου πού θά γίνη μελλοντικά ἐνώπιον ὅλου τοῦ κόσμου. Ὅλα αὐτά μέ τήν ἐμπνευσιν τοῦ Θεοῦ ἀναγκαιῶς ἀφοῦ τά εἶδαν, τά προϋπέδειξαν καί τά ἐπροφήτευσαν.

Γιά τόν λόγον αὐτόν μᾶς ἀπεκάλυψαν

καί τήν ἡμέραν τῆς συντελείας τοῦ κόσμου, πού θά γίνη κατὰ τούς ἐσχάτους καιρούς, τήν ἐμφάνισι τοῦ ἀποστάτου (Ἀντιχρίστου) καί τήν προσπάθεια παραπλάνησεως τῶν ἀνθρώπων ἀπ' αὐτόν, δηλαδή τήν ἔναρξι τῆς ἐπικρατήσεως, ἀλλά καί τῆς λήξεως τῆς βασιλείας του. Ἐπίσης ἀπεκάλυψαν τήν ἔλευση τοῦ πραγματικοῦ κριτοῦ, τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ καί τήν αἰωνίαν ζωὴν τῶν δικαίων καί τήν τιμωρίαν τῶν ἀμαρτωλῶν προανήγγειλαν, μέ τόν σκοπό ὅλοι ἐμεῖς νά ἔχωμεν στό νοῦ μας ὅλα αὐτά κάθε ἡμέρα καί κάθε ὥρα καί ὡς τέκνα τῆς Ἐκκλησίας νά γνωρίζουμε ὅτι “οὔτε ἕνα γιώτα ἢ οὔτε μία κεραία” ἀπ' αὐτά δέν πρόκειται νά παραλειφθῇ, ὅπως ὁ σωτήριος λόγος προφητῶν μᾶς ἐφανέρωσε... Σήμερα λοιπόν, πρόκειται νά σᾶς παρουσιάσω μιά διήγησι γεμάτη μέ κάθε φρίκη καί φόβο, δηλαδή τήν παγκόσμια πλάνη τοῦ ἐχθροῦ καί διαβόλου ἀφ' ἐνός καί τήν ἐν συνεχείᾳ Δευτέραν Παρουσίαν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἀφ' ἑτέρου». (Ἀγίου Ἰππολύτου ΒΕΠΕΣ 6, 276)

Ἡ ὅταν ἀκόμη μᾶς λέγει ὁ Ἅγιος Κύριλλος Πατριάρχης Ἱεροσολύμων:

«Πρόσεχε λοιπόν τόν ἑαυτό σου, ἀνθρωπέ μου, καί ἀσφάλιζε τήν ψυχὴν σου. Σέ διαβεβαιώνει γιά ὅλα αὐτά ἡ Ἐκκλησία τώρα, μπροστά στόν ζωντανό Θεό, καί σοῦ προαναγγέλει τά σχετικά μέ τόν Ἀντίχριστο πρὶν νά γίνουν. Ἄν τώρα θά γίνουν ὅσο ζεῖς ἐσύ, ἢ μετὰ ἀπό σένα, δέν τό γνωρίζουμε. Εἶναι ὁμως καλό, γνωρίζοντας τα αὐτά, νά ἀσφαλίζεσαι ἀπὸ πρὶν... Ἀσφάλιζε λοιπόν τόν ἑαυτό σου, ἀνθρωπε· ἔχεις ἤδη τά σημεῖα τοῦ Ἀντιχρίστου, καί νά μὴ τά θυμᾶσαι μόνο γιά τόν ἑαυτό σου, ἀλλά νά τά λές καί σ' ὅλους τούς ἄλλους μέ πολλή προθυμία». (Ἀγίου Κυρίλλου Ε.Π.Ε. 2, 134 & 146)

Καί «ἐπιλείπει με ὁ χρόνος διηγούμενος» ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, διότι ἐάν συνεχίσω θά βγάλουμε ὅλους τούς προφήτας, ἀποστόλους, διδασκάλους καί ἁγίους τῆς ἐκκλησίας μας, μέ τήν λογική βέβαια ὅλων αὐτῶν, «κινδυνολόγους» καί «τρομοκράτας».

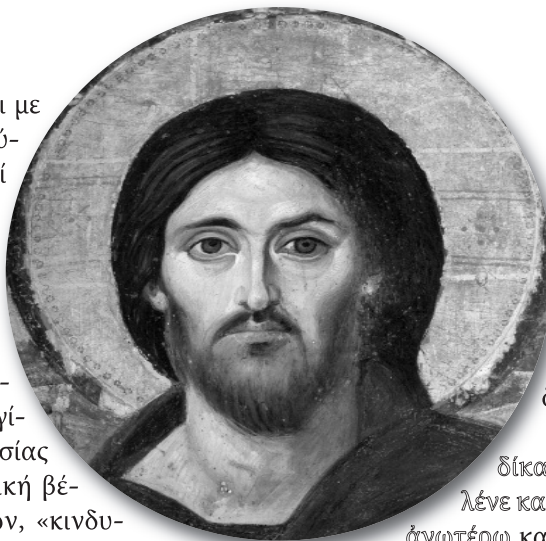
Πρῶτος ὁ Κύριός μας μίλησε γιά τά ἔσχατα

Ἀλλά τί λέγω ὅλους τούς ἀνωτέρω. Ἀκόμη καί ὁ ἴδιος ὁ Θεός μας, ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός, θά παρουσιαστεῖ ὡς ὁ κατ' ἐξοχήν μεγαλύτερος «κινδυνολόγος» καί «τρομοκράτης», ἀφοῦ πρῶτος ἐκεῖνος στό Εὐαγγέλιο μᾶς μίλησε, **γιά τιμωρίες καί μάλιστα αἰώνιες ἀπό διαβόλους, σατανάδες, κολάσεις, φωτιές, φίδια, καζάνια, σκουλήκια, τρυγμούς, ὄδυρμούς, θλίψεις βάσανα καί ἄλλα πολλά.**

Πρῶτος Ἐκεῖνος στό ΚΔ'(24) τοῦ Ματθαίου καί ΚΑ' (21) τοῦ Λουκά, ἀναφερόμενος στά «ΣΗΜΕΙΑ τῶν ΚΑΙΡΩΝ» μᾶς μίλησε γιά ξιδίες, μάχες, προδοσίες, πολέμους, πείνες, ἀρρώστιες, καταστροφές, θεομηνίες, μεγάλες θλίψεις πού δέν πρόκειται οὔτε ποτέ πρίν, οὔτε καί μετὰ νά δοῦν οἱ ἄνθρωποι ἐπὶ τῆς γῆς κ.λπ.

Καί ἄς ὑποθέσουμε ὅτι τούς ἁγίους μας «ἐλαφριά τῇ καρδίᾳ» τούς βγάζουμε «τρομοκράτες». Τόν Κύριό μας ὅμως; Μπορεῖ, κανεῖς –ἀπ' αὐτούς πού πιστεύουν φυσικά– νά πεῖ κάτι σχετικό ἢ παρόμοιο;

Δέν νομίζω. Σέ καμμία μά καμμία περίπτωση.

Φοβερόν τό ἐμπεσεῖν εἰς χεῖρας Θεοῦ

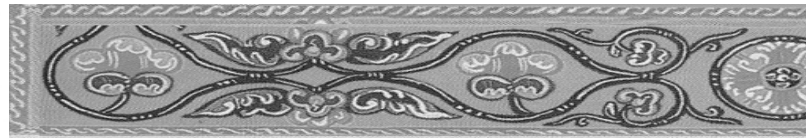
Κατόπιν τῶν ἀνωτέρω, τί διαφορετικό ἀπό τούς Ἁγίους μας κάνουμε ἐμεῖς, λέγοντάς ἢ καταγράφοντάς ὅλα αὐτά; Τίποτε.

Δέν ἔχουν λοιπόν δίκαιο ὅλοι αὐτοί πού λένε καί ἰσχυρίζονται ὅλα τά ἀνωτέρω καί ἄλλα τέτοια παρόμοια, εἴτε ἀπό ἄγνοια, εἴτε ἀπό πλάνη, εἴτε ἐκ τοῦ πονηροῦ.

Καί τό μόνο πού θά μπορούσα νά πῶ εἶναι ὅτι εἴτε ἐν γνώσει, εἴτε ἐν ἀγνοίᾳ τους γίνονται σύμμαχοι τοῦ ἐχθροῦ (τοῦ Ἀντιχρίστου καί τοῦ Διαβόλου) ἀφοῦ **μέ τά λεγόμενά τους γίνονται αἰτία νά ἐφesuχάσουν καί νά ἀποκοιμηθοῦν χιλιάδες ψυχές**, ὁδηγούμενες στά γρανάζια καί στά δίχτυα τοῦ Ἀντιχρίστου καί τοῦ παγκοσμίου κράτους του.

Ἄς σταματήσουν λοιπόν νά παραπλανοῦν τόν κόσμον μέ ὅλα αὐτά τά ἀνυπόστατα καί ψευδῆ πράγματα, γιατί ἡ ὥρα πλησιάζει **«ὁ καιρός γάρ, ἐγγύς ἐστίν»** (Ἀποκ. κβ', 10) καί ὁ Κύριός μας ἔρχεται **«ὁ Κύριος ἐγγύς»** (Φιλιπ. δ', 5) καί ἀλλοίμονο σ' αὐτούς καί στούς ὁμοίους τους, ἐάν δέν μετανοήσουν... Δέν ξέρω ἂν θά μπορέσουν νά «κρυφθοῦν» κάπου, γιά νά γλυτώσουν ἀπό τά χέρια Κυρίου Σαβῶθ, ἀφοῦ ὅπως λέγει ἡ Γραφή: **«Φοβερόν τό ἐμπεσεῖν εἰς χεῖρας Θεοῦ ζῶντος»** (Ἑβρ. ι', 31).

Αν τό δένδρο τῆς ζωῆς λέγεται στή Γραφή πῶς εἶναι ἡ σοφία (Παρ. γ', 18) κι ἔργο τῆς σοφίας εἶναι νά διακρίνομε καί νά γνωρίζομε «τό δένδρο τῆς γνώσης τοῦ καλοῦ καί τοῦ κακοῦ» (Γεν. β', 9) Ποιά εἶναι τότε ἡ διαφορὰ του ἀπό τό δένδρο τῆς ζωῆς;

Ενῷ μπορούσαν πολλὰ νά ποῦν, οἱ δάσκαλοι τῆς Ἐκκλησίας, γιά τό ζήτημα αὐτό μέ τή χάρη πού τούς εἶχε δοθεῖ, ὁμῶς θεώρησαν προτιμότερο νά τιμήσουν τό σημεῖο αὐτό μέ σιωπή, ἐπειδὴ ἡ διάνοια τῶν πολλῶν δέν μπορεῖ νά φτάσει στό βάθος ὅσων γράφονται. Ἔτσι δέν θέλησαν νά ποῦν τίποτε πιό βαθύ.

Ἄν ὁμῶς μερικοί εἶπαν κάτι διαπιστώνοντας προηγουμένως τήν δύναμη τῶν ἀχροατῶν τους, ἀλλά καί ἔτσι ἔχοντας πεῖ ἕνα μέρος γιά τήν ὠφέλεια τῶν διδασκομένων, τὰ περισσότερα τὰ ἄφησαν ἀνεξέταστα.

Γι' αὐτό καί ἐγώ σκεφτόμουν νά περάσω σιωπηλὰ μᾶλλον τό χωρίο, ἂν δέν ὑπέθετα ὅτι θά δοκιμάζατε λύπη στή φιλόθεη ψυχή σας.

Ὅστοςο γιά δική σας χάρη θά πῶ ὅ,τι μπορεῖ νά εἶναι κατὰλληλο γιά ὅλους καί εἶναι τό νόημά του πρόσφορο καί σέ μικρούς καί σέ μεγάλους.

Τό δένδρο πού εἶναι τῆς ζωῆς κι ἐκεῖνο πού δέν εἶναι τέτοιο, ἔχουν πολλή καί ἀνέπυκτη διαφορὰ ἀπό αὐτό μονάχα, ὅτι τό ἕνα

ὀνομάστηκε δένδρο τῆς ζωῆς, ἐνῷ τό ἄλλο ὄχι, ἀλλά ὀνομάστηκε μόνο «τῆς γνώσης τοῦ καλοῦ καί τοῦ κακοῦ».

Γιατί τό δένδρο τῆς ζωῆς ὅπωςδήποτε δημιουργεῖ καί ζωή, ἐνῷ τό δένδρο πού δέν εἶναι τῆς ζωῆς εἶναι φανερό ὅτι προκαλεῖ τό θάνατο. Γιατί αὐτό πού δέν προκαλεῖ ζωή, ἀφοῦ δέν ὀνομάστηκε δένδρο τῆς ζωῆς, θά προκαλεῖ ἀσφαλῶς τό θάνατο· γιατί τίποτε ἄλλο δέν ἀντιδιαμερίζεται κατ' ἀντίθεση πρὸς τή ζωή.

Εξάλλου καί ὡς σοφία τό δένδρο τῆς ζωῆς, ἔχει πάρα πολλή διαφορὰ πρὸς τό δένδρο τῆς γνώσης τοῦ καλοῦ καί τοῦ κακοῦ, πού οὔτε εἶναι, οὔτε ὀνομάζεται σοφία.

Ἰδιο γνώρισμα τῆς σοφίας εἶναι ὁ νοῦς καί ὁ λόγος, ἐνῷ τῆς ἀντίθετης στή σοφία ἕξης ἴδιο εἶναι ἡ ἀλογία καί ἡ αἴσθησις.

Ἐπειδὴ λοιπόν ὁ ἄνθρωπος γεννήθηκε ἀποτελούμενος ἀπό ψυχὴ νοερή καί σῶμα αἰσθητικό, ἅς εἶναι κατὰ μία ἀποψη δένδρο τῆς ζωῆς, ὁ νοῦς τῆς ψυχῆς, στὸν ὁποῖο

υπάρχει ή σοφία, και δένδρο τής γνώσης τοῦ καλοῦ καί τοῦ κακοῦ, ἄς εἶναι ή αἴσθηση τοῦ σώματος, ὅπου σαφῶς κινεῖται ή ἀλογία, τήν ὁποία, ἄν καί πῆρε ὁ ἄνθρωπος θεία ἐντολή νά μήν ἀποπειραθεῖ νά τήν ἀγγίξει, δέ φύλαξε τήν ἐντολή.

Καί τά δύο αὐτά δένδρα, δηλαδή ὁ νοῦς καί ή αἴσθηση, ἔχουν, σύμφωνα μέ τή Γραφή, δύναμη διακριτική.

Γιά παράδειγμα· ὁ νοῦς ἔχει τή δύναμη τή διακριτική τῶν νοητῶν καί τῶν αἰσθητῶν, τῶν πρόσκαιρων καί τῶν αἰώνιων, ἥ καλύτερα ἐπειδή εἶναι διακριτική δύναμη τής ψυχῆς, τήν πείθει ἄλλα ἀπό αὐτά νά τά ἀποδέχεται καί ἄλλα νά τά παραβλέπει.

Ἡ αἴσθηση πάλι ἔχει δύναμη διακριτική τής ἡδονῆς καί τής ὁδύνης τῶν σωμάτων, ἥ καλύτερα, ἐπειδή εἶναι δύναμη ἐμψυχων καί αἰσθητικῶν σωμάτων, πείθει τή μία νά τήν ἀποδεχόμεστε, καί τήν ἄλλη νά τήν ἀπορρίπτομε.

Ἄν λοιπόν ὁ ἄνθρωπος παγιδευτεῖ μόνο μέσα στή διάκριση ἡδονῆς καί ὁδύνης τής αἴσθησης, ἀφοῦ παραβεῖ τή θεία ἐντολή, τρώει ἀπό τό δένδρο τής γνώσης τοῦ καλοῦ καί τοῦ κακοῦ, δηλαδή τήν ἀλογία τής αἴσθησης, ἔχοντας μόνο τή διάκριση τής σύστασης τῶν σωμάτων, κατά τήν ὁποία κρατάει τήν ἡδονή ὡς κάτι καλό καί ἀπέχει ἀπό τήν ὁδύνη ὡς κακό.

Ἄν ὅμως καταγίνει ἀποκλειστικά μέ τή νοερή διάκριση πού διακρίνει ἀπό τά αἰώνια τά πρόσκαιρα, ἐπειδή φύλαξε τή θεία ἐντολή, τρώγει ἀπό τό δέντρο τής ζωῆς, ἐννοῶ τή σοφία τήν ἐγκατεστημένη στό νοῦ, ἔχοντας μονάχα τή διάκριση πού συνιστᾷ τήν ψυχή,

κατά τήν ὁποία ἐπιδιώκει τή δόξα, ὡς κάτι καλό, τῶν αἰωνίων πραγμάτων, κι ἀπέχει ἀπό τή φθορά τῶν πρόσκαιρων ὡς κάτι κακό.

Εἶναι ἐπομένως μεγάλη ή διαφορά τῶν δύο δένδρων καί τής φυσικῆς τους διάκρισης καί τής ἀνάλογης σημασίας τοῦ καθενός, πού ἐκφωνήθηκε μέ τό ἴδιο ὄνομα χωρίς διαστολή τής ὀνομασίας τοῦ καλοῦ καί τοῦ κακοῦ, καί μπορεῖ νά προκαλέσει πολλή πλάνη πνευματική σέ ὅσους λόγιους δέν τήν ἀντιμετωπίζουν μέ σοφία καί σύνεση.

Ἄλλά ἐσεῖς, πού εἰστε σοφοί ἕξαιτίας τής χάριτος, μάθετε ὅτι αὐτό πού ἀπλῶς λέγεται κακό δέν εἶναι ὅπως ὅποτε κακό, ἀλλά εἶναι κακό σχετικά μέ κάτι, ὄχι ὅμως κακό σχετικά μέ κάποιο ἄλλο, καί ἐπίσης αὐτό πού ἀπλῶς λέγεται καλό δέν εἶναι ὅπως ὅποτε καλό, ἀλλά εἶναι καλό ὡς πρὸς κάτι καί πρὸς κάτι ἄλλο ὄχι, καί φυλαχτεῖτε ἔτσι ἀπό τή βλάβη τής ὁμωνυμίας τῶν δύο δένδρων.

ΕΧΘΙΤΑ

Καλό τοῦ νοῦ εἶναι ή ἀπαθής διάθεση πρὸς τό Πνεῦμα καί κακό ή ἐμπαθής σχέση πρὸς τήν αἴσθηση. Καλό πάλι τής αἴσθησης εἶναι ή ἐμπαθής κίνηση τής ἡδονῆς πρὸς τό σῶμα καί κακό ή διάθεση πού ἐπισυμβαίνει ἕξαιτίας τής στέρξης.

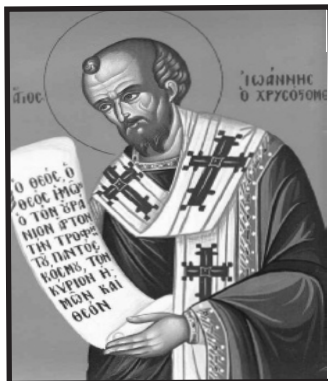
(Φιλοκαλία, Τόμος 14 β, σελ.275)

ΑΓΙΟΥ
ΙΩΑΝΝΟΥ
ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ

Μέρος Α΄
ΕΡΜΗΝΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ
Β' ΠΡΟΣ ΘΕΣ. ΕΠΙ-
ΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΠΑΥΛΟΥ

ΠΕΡΙ ΤΟΥ
ΑΝΤΙΧΡΙΣΤΟΥ
ΚΑΙ ΤΗΣ
ΔΕΥΤΕΡΑΣ
ΠΑΡΟΥΣΙΑΣ

Σ ἄς παρακαλοῦμε, ἀδελφοί, σ' ὅτι ἀφορᾷ τὴν παρουσία τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ καί τῇ συνάντησέ μας μ' αὐτόν, νά μή σαλευθοῦμε γρήγορα ἀπό τὴν ὀρθή κρίση". (Β' Θεσ. β', 1)

Ἐδῶ ὁμιλεῖ γιὰ τὴν Δευτέρα Παρουσία τοῦ Χριστοῦ καὶ γιὰ τὴ συνάντησή μας μαζί του· γιατί αὐτὰ θὰ γίνουν μαζί. Ἐξυψώνει τὴ σκέψη τους, ὥστε νὰ μὴ σαλευθεῖτε γρήγορα, λέγει, καὶ νὰ μὴ θορυβεῖσθε οὔτε ἀπὸ πνεῦμα, οὔτε ἀπὸ λόγο, οὔτε ἀπὸ ἐπιστολὴ πού προέρχεται· ὅθεν ἀπὸ μᾶς, ὅτι τάχα ἔφθασε ἡ ἡμέρα τοῦ Κυρίου.

Ἐδὼ μοῦ φαίνεται ὅτι ὑπαινίσσεται κάποιους πού κυκλοφοροῦσαν πλαστή ἐπιστολὴν δῆθεν τοῦ Παύλου, καὶ δεῖχνοντάς την ἔλεγαν ὅτι τάχα ἔφθασε ἡ ἡμέρα τοῦ Κυρίου, γιὰ νὰ πλανήσουν ἔτσι πολλούς.

“Ὡστε λοιπόν γὰρ νά μήν ἀπατηθοῦν τοὺς
προφυλάσσει ὁ Παῦλος μ’ αὐτὰ πού γράφει
καί λέγει: “μή θορυβεῖσθε οὔτε ἀπό πνεύμα,
οὔτε ἀπό λόγο”. (Β’ Θεσ. β’, 2)

Αυτό που λέγει σημαίνει τό εξῆς· κι ἂν ἀκόμα τό πῆ αὐτό κάποιος ἔχοντας τάχα πνεῦμα προφητικό, μή πιστέψετε. Γιατί ὅταν ἤμουν κοντά σας αὐτά σᾶς τά ἔῖπα, καί

Ἐπομένως δὲν πρέπει νὰ μεταβάλλετε γνώμη
γι' αὐτὰ πού διδαχθήκατε.

“*Ἡ διὰ πνεύματος*”. Ἐτσι ὀνομάζει τούς ψευδοπροφήτες πού μιλοῦσαν μέ ἀκάθαρτο πνεῦμα καί ἔλεγαν αὐτά πού ἔλεγαν. Ἐπειδὴ δηλαδή ἤθελαν αὐτοὶ νά γίνουν περισσότερο πιστευτοί, δέν ἐπιχειροῦσαν νά τούς ἐξαπατήσουν μόνο μέ πιθανολογίες, γιατί αὐτὸ δείχνει μέ τό νά πεῖ, οὔτε διὰ λόγου, ἀλλ' ἔδειχναν καί πλαστή ἐπιστολή τάχα τοῦ Παύλου, πού ἔλεγε αὐτὸ τό ἴδιο.

Ἰ. Ὁ αὐτὸς γὰρ νὰ δείξει καὶ αὐτὸ πρόσθεσε
τό οὔτε μ' ἐπιστολή, πού προέρχεται ὁ ἦθεν
ἀπὸ μᾶς.

Ἀφοῦ λοιπόν τοὺς διασφάλισε ἀπὸ παν-
τοῦ, τότε πλέον ἀναφέρει τὴ δική του γνώμη
καὶ λέγει· “μὴ σᾶς ἐξαπατήσει κανεὶς μέ-
κανένα τρόπο· γιατί δέ θά ρθῇ ἡ ἡμέρα τοῦ
Κυρίου, ἃν δέν ἔρθῃ πρῶτα ἡ ἀποστασία καὶ
ἀποκαλυφθῇ ὁ ἄνθρωπος τῆς ἀμαρτίας, ὁ
υἱὸς τῆς ἀπωλείας, αὐτός πού ἀντιτίθεται
καὶ ὑψώνει τό κεφάλι του ἐναντίον ὁποιοῦ-
δήποτε πού θεωρεῖται θεός ἢ σέβεται σάν
θεός, ὥστε νά καθῇ στό ναό τοῦ Θεοῦ σάν
θεός, προσπαθώντας ν’ ἀποδείξει ὅτι εἶναι
θεός”. (Β’ Θες. β’, 3-5)

Ἐδῶ ὁμιλεῖ γιὰ τόν Ἀντίχριστο καί ἀποκαλύπτει μέγαρα μυστήρια.

Τί σημαίνει ἡ ἀποστασία ; Αὐτόν τόν Ἀντίχριστον ὀνομάζει ἀποστασία, γιατί πολ-
λούς πρόκειται νά ὀδηγήσει στήν ἀπώλεια
καί στήν ἀποστασία. “Ὡστε, λέγει, “νά
σκανδαλισθοῦν, εἰ δυνατόν, καί οἱ ἐκλεκτοί”.

Καί ὀνομάζει αὐτόν “ἄνθρωπο τῆς ἀμαρ-
τίας”, γιατί θά προξενήσει καί θά προετοι-
μάσει κι ἄλλους νά προξενήσουν μύρια κακά.

Τόν ὀνομάζει ἐπίσης “υἱό τῆς ἀπώλειας”,
γιατί καί αὐτός ὁ ἴδιος θά χαθεῖ.

**Καί ποιός εἶναι αὐτός; Μήπως ὁ σατανᾶς;
Καθόλου, ἀλλά κάποιος ἄνθρωπος πού θά
δεχθεῖ ὅλη τήν ἐνέργεια τοῦ σατανᾶ.**

“Καί θ’ ἀποκαλυφθεῖ ὁ ἄνθρωπος, λέγει,
πού ὑψώνει τόν ἑαυτό του πάνω ἀπό ὅποι-
οδήποτε πού ὀνομάζεται θεός ἢ σέβεται σάν
θεός”. Δέν θά ὀδηγήσει ἐκεῖνος στήν εἰδω-
λοατρία, ἀλλά θά εἶναι κάποιος ἀντίθεος,
καί θά καταλύσει ὅλους τοὺς θεούς, καί θά
προστάξει νά προσκυνοῦν αὐτόν ἀντί τοῦ
Θεοῦ, καί θά καθήσει στόν νάο τοῦ Θεοῦ, ὅχι
μόνο στόν νάο τῶν Ἱεροσολύμων, ἀλλά καί
στῆς Ἐκκλησίας πού βρίσκονται παντοῦ.

“Ἀποδεικνύοντας, λέγει, τόν ἑαυτό του
θεόν”. Δέν εἶπε “θά λέγει”, ἀλλά θά προ-
σπαθεῖ ν’ ἀποδείξει· καθόσον θά κάμει με-
γάλα ἔργα, καί θά δεῖξει θαυμαστά σημεῖα.

“Δέ θυμᾶστε ὅτι σᾶς τά ἔλεγα αὐτά ὅταν
ἤμουν ἀκόμα μαζί σας;” (Β’ Θεσ. β’, 5).

Βλέπεις ὅτι εἶναι ἀνάγκη νά λέγει συνέ-
χεια τά ἴδια καί νά τοὺς κατακλύζει μέ τά
ἴδια λόγια; Νά λοιπόν ὅτι καί ὅταν ἦταν
παρών τόν ἀκουσαν νά τά λέγει αὐτά, καί
πάλι χρειάστηκε νά τοὺς τά ὑπενθυμίσει.

Γιατί, ὅπως ἀκριβῶς εἶχαν ἀκούσει καί
γιὰ τίς θλίψεις, καθόσον, λέγει, ὅταν ἤμα-
σταν μαζί σας σᾶς προλέγαμε ὅτι πρόκειται
νά μᾶς ἔρθουν θλίψεις (Α’ Θεσ. γ’, 4) ὁμως
τά ξέχασαν, καί πάλι τοὺς στηρίζει
μέ τά γράμματα, ἔτσι καί γιὰ τήν

παρουσία τοῦ Χριστοῦ, ἂν καί ἀκουσαν, πάλι
εἶχαν ἀνάγκη ἀπό γράμματα πού θά τοὺς
καθοδηγοῦσαν.

Τοὺς ὑπενθυμίζει λοιπόν καί τοὺς δείχνει
ὅτι δέ λέγει τίποτε τό πρωτάκουστο, ἀλλ’
αὐτά πού ἔλεγε πάντοτε.

Γιατί, ὅπως ἀκριβῶς στήν περίπτωση
τῶν γεωργῶν οἱ σπόροι ρίχνονται βέβαια μιά
φορά, δέν παραμένουν ὁμως ἔτσι γιὰ πάντα,
ἀλλά χρειάζονται πολλή ἐργασία στή συνέ-
χεια, κι ἂν δέ σκεπᾶσουν τοὺς σπόρους πού
ἐβαλαν ἀνακατεύοντας τό χῶμα, τοὺς ἔσπει-
ραν γιὰ τά σποροφάγα ὄρνια, ἔτσι κι ἐμεῖς,
ἂν δέ σκεπᾶσουμε ἐκεῖνα πού βάλαμε μέσα
μας μέ τή συνεχή ὑπενθύμιση, τά σκορπί-
σαμε ὅλα στόν ἄερα.

Γιατί κι ὁ διάβολος ἀρπάζει καί ἡ ραθυμία
ἡ δική μας τοὺς καταστρέφει, καί ὁ ἥλιος τοὺς
ξηραίνει, καί ἡ βροχή τοὺς πλημμυρίζει, καί
τ’ ἀγκάθια τοὺς πνίγουν.

“Ὡστε δέ φθάνει νά τοὺς σπείρεις μιά φορά
καί νά γλυτώσεις, ἀλλά χρειάζεται πολλή
φροντίδα καί μεγάλη προσοχή ἐκ μέρους
ἐκείνου πού θέλει νά μαζέψει τοὺς καρπούς,
ἀπομακρύνοντας τά πτηνά, κόβοντας τά ἀγ-
κάθια, γεμίζοντας τά πετρώδη ἐδάφη μέ
πολύ χῶμα, καί κάθε καταστροφή αὐτῶν ἐμ-
ποδίζοντας, ἀποκλείοντας καί ἀπομακρύνοντας.

Ἀλλά στήν περίπτωση βέβαια τῆς γῆς τό
κάθε τι γίνεται ἀπό γεωργό· γιατί ἐκεῖνη
εἶναι ἄψυχη, κι εἶναι ἔτοιμη μόνο νά πάθει·
σ’ αὐτήν ὁμως τήν πνευματική γῆ δέ συμ-
βαίνει καθόλου τό ἴδιο· τό πᾶν δέν ἐξαρτᾶται
ἀπό τόν δάσκαλο, ἀλλ’ ἂν ὅχι τό περισσό-
τερο, τό μισό τουλάχιστο ἐξαρτᾶται ἀπό τοὺς
μαθητές.

Δική μας δουλειά δηλαδή εἶναι νά ρίζουμε
τό σπόρο, ἐνῶ δική σας εἶναι νά κάμνετε αὐτά
πού λέμε, δείχνοντας μέ τή μνήμη τοὺς καρ-
πούς τῶν ἔργων, καί βγάζοντας ἀπό τή ρίζα
τά ἀγκάθια. (Συνεχίζεται...)

(Ἀγίου Ἰω. Χρυσ. Ε.Π.Ε. 23, 53-59)

Ἐπιμέλεια Αἰκατερίνης Ἀντωνιάδου, Θεολόγου-Πολιτικοῦ Ἐπιστήμονος

Ἐάν κάποιος νέο Μοναχό, πού ξεκίνησε μέ πολύ ζήλο γιά πνευματικούς ἀγῶνες, συνέβαινε αὐτός ὁ πειρασμός· μόλις ἀρχίζει νά κάνει προσευχή τόν ἐπιανε ρῖγος, δυνατός πονοκέφαλος, πυρετός. – Εἶμαι ἄρρωστος καί δέν ἀποκλείεται νά πεθάνω, ἔλεγε στόν ἑαυτό του. Ἄς βάλω λοιπόν τά δυνατά μου νά τελειώσω τήν προσευχή μου γιά νά εἶμαι ἕτοιμος, ὅταν μέ καλέσει ὁ Κύριός μου. Μ' αὐτές τίς σκέψεις βίαζε τόν ἑαυτό του καί τελείωνε τήν καθημερινή ἀκολουθία του. Ὑστερα ὁμως ἀπό τήν προσευχή, τοῦ περνοῦσαν ὅλα. Αἰσθανότανε περίφημα. Ἀρρώστανε πάλι σάν πλησίαζε ἡ ὥρα τῆς προσευχῆς. Ἐφέρνηε κι αὐτός μέ μιᾶς στή σκέψι του τόν θάνατο, ἐβίαζε τόν ἑαυτό του καί δέν πα-
ραμελοῦσε τά καθήκοντά του. Κι ὁ Θεός βλέποντας τή μεγάλη του ὑπομονή, τόν ἀπάλλαξε γρήγορα ἀπό τό βασανιστικό πειρασμό.

Ἄν ἀποτύχεις ἀδελφέ νά τελειώσεις τό πνευματικό ἔργο πού ἀρχίσεις στόν τόπο πού μένεις, ἄς μή σέ ξεγελά ὁ λογισμός σου πώς θά ἐπιτύχεις ὅπουδήποτε ἀλλοῦ, συμβούλευε ἕνα νέο κάποιος σοφός Γέροντας.

Ἄν προοδεύουμε σήμερα στήν ἀρετή, ἔλεγε ἕνας γέροντας στούς μαθητάς του, οὔτε θά κατορθώσουμε ποτέ νά φθά-
σωμε στά μέτρα τῶν παλαιῶν Πατέρων, γιατί δέν ἔχομε ὑπομονή νά τελειώσουμε τό ἔργο πού ἀρχίζομε. Ἐπιθυμοῦμε ν' ἀπο-
κτήσουμε χαρίσματα, ἀλλά χωρίς κόπο, γι' αὐτό εὐκολα ξεγλιστᾶμε στό κακό. Συχνά καί χωρίς λόγο ἀλλάζομε τόπο διαμονῆς, σάν νά θέλωμε τάχα νά βροῦμε μέρος πού δέν ὑπάρχει ὁ διάβολος. Ἄλλοτε πάλι ἔλεγε: – Ἐκεῖνος πού γιά ἕνα διάστημα ἀγωνίζεται καί κοπιᾶζει πέρα ἀπό τό μέτρο κι' ὕστερα πέφτει σέ ἀμέλεια κι' ἀρχίζει πάλι ἐντατικό ἀγῶνα καί γρήγορα ἀτονεῖ, ποτέ δέν θά ἀποκτήσει ὑπομονή. Ἀπ' αὐτόν μήν περιμένεις ποτέ πρόοδο.

Ἐάν ἄρχαριος μοναχός, πού εἶχε πέσει σέ ἀμέλεια, πῆγε στόν Ἀββᾶ Μᾶρκο τόν Ἀσκητή νά ἐξομολογηθῇ. – Μοῦ λέγει ὁ λογισμός, Ἀββᾶ, νά σηκωθῶ νά φύγω ἀπό τό κελλί μου, γιατί καί πού κάθομαι σ' αὐτό δέ κατορθώνω τίποτε. – Ἀπάντησέ του, τόν συμβούλεψε ὁ διακριτικός Γέροντας, πώς γιά χάρι τοῦ Χριστοῦ, θά μείνω σ' αὐτό σ' ὅλη μου τή ζωή καί θά φυλάω τούς τέσσερις τοίχους.

Ενας Μοναχός, έννιά χρόνια βασανιζόταν από τό λογισμό του νά φύγη από τό Μοναστήρι του. Κάθε βράδυ μάζεψε τά ρούχα του κι' έλεγε στόν έαυτό του: - Αύριο χωρίς αναβολή φεύγω. Όταν ξημέρωνε, σκεπτόταν: - Άς κάνω καί σήμερα ύπομονή γιά τήν αγάπη τοῦ Χριστοῦ κι' αύριο φεύγω. Άφου αγωνίστηκε σκληρά έννιά όλόκληρα χρόνια καί δέν νικήθηκε από τό λογισμό του, ό Κύριος τοῦ πήρε τόν πειρασμό.

Πήρε μιά μέρα νά ιδῇ τόν Όσιο Ποιμένα ό φίλος του Άββᾶς Ίωσήφ καί τόν βρήκε μέ τά πόδια στό νερό γιά λίγη ξεκούρασι, ύστερα από ήμερῶν όρθοστασία. Τοῦ φάνηκε παράξενο γιά ένα τόσο αὐστηρό άσκητή. - Πῶς κατώρθωσαν μερικοί νά μεταχειρίζονται τό σῶμα τους μέ σκληρότητα; τόν ρώτησε. - Έμεῖς, Άδελφέ, τοῦ αποκρίθηκε ό διακριτικός Γέρον, δέν ἐμάθαμε νά εἴμεθα σωματοκτόνοι, αλλά παθοκτόνοι.

Αοκιμαζότανε συχνά από βασανιστικές ἀρρώστιες, ένας πολύ γέρος Έρημίτης. Κάποτε όμως πέρασε ένας χρόνος όλόκληρος, χωρίς ούτε μιά μέρα ν' ἀρρωστήση. Άρχισε τότε νά θλίβεται ό Γέροντας καί νά λέη μέ δάκρυα στόν Κύριο: - Γιατί μ' ἐγκατέλειψες, Θεέ μου, κι' έπαυσες νά μ' επισκέπτεσαι πιά τόν άμαρτωλό μέ τήν ἀρρώστια;

Ο Άββᾶς Μᾶρκος ἐρώτησε κάποτε τόν Όσιο Άρσένιο γιατί οι περισσότεροι εὐσεβεῖς καί ένάρετοι νά φεύγουν από τόν κόσμο μέ πολλές θλίψεις καί στερήσεις. - Αἱ θλίψεις γιά κείνους πού τίς δέχονται

μέ ύπομονή, αποκρίθηκε ό Όσιος, είναι τό αλάτι πού προλαβαίνει τή σήψη τῆς αμαρτίας καί κάνει τούς ανθρώπους νά παρουσιάζονται στόν Οὐρανό καθαροί.

Ενας Άσκητής πού ζούσε στήν έρημο μέ ύπερβολική σκληραγωγία, έγινε κάποτε Έπίσκοπος. Έπεχείρησε νά συνεχίση καί στόν κόσμο τήν ίδια άσκησι, μά στάθηκε αδύνατο νά τό κατορθώση. - Μήπως γιά τό άξίωμα πήρες από μένα τή χάρη σου, Κύριε; έλεγε μέ δάκρυα στήν προσευχή του. Τότε ό Θεός τοῦ αποκάλυψε πῶς τόν καιρό πού αγωνιζόταν μόνος στήν έρημο, τοῦ έδινε μεγαλύτερη ένίσχυση γιά νά μή πέση σέ άκηδία. Στόν κόσμο πού εἶχε τήν παρηγοριά τῶν ανθρώπων τόν άφηνε νά παλεύει μόνος του.

Νή Μακροθυμία τοῦ Θεοῦ μᾶς ἀνέχεται, όταν δουλεύουμε στήν αμαρτία, έλεγε ένας σοφός Γέροντας, πόσο μάλλον ή εύσπλαχνία Του θά μᾶς δυναμώση, όταν αγωνιζώμεθα γιά τό καλό.

Θεός δέν επιτρέπει, έλεγε ό Μέγας Άντώνιος, μεγάλους πειρασμούς στους σημερινούς ανθρώπους, γιατί είναι ασθενέστεροι από τούς παλαιότερους καί δέν κάνουν ύπομονή.

ΜΕΡΙΚΕΣ ΤΑΠΕΙΝΕΣ ΣΚΕΨΕΙΣ

Πιαβάζοντας κανείς τίς σοφές αὐτές Πατερικές ρήσεις, νιώθει τόσο δέος, πού αισθάνεται πώς δέν θά μπορούσε νά συμπληρώσει κάτι ἐπιπλέον. Τονίζουμε ἀπλῶς τήν μεγάλην ἀξία τῆς ἀρετῆς τῆς Ὑπομονῆς, στήν ὁποία ἀναφέρονται τά παρаланω ἀποσπάσματα. Κι ἂν σήμερα, δυστυχῶς, δέν θά μπορούσαμε νά φθάσουμε τό πνευματικό ἀνάστημα τῶν παλαιῶν ἀσκητῶν τῆς ἐρήμου, στόχος μας θά πρέπει νά εἶναι τουλάχιστον, ἡ κατ' ἐλάχιστον ἀπόκτηση τῆς Ὑπομονῆς, τῆς χριστιανικῆς ἀγάπης καί πίστεως ὡς ἀπαραίτητη ὑποδομή στήν καλλιέργεια ἀρετῶν, χαρισμάτων καί χριστιανικοῦ ἥθους.

Ἡ λέξη «ΥΠΟΜΟΝΗ» ἀκούγεται σήμερα ὅλο καί λιγότερο, κοντεύει νά ἐκλείψει ἀπ' τό λεξιλόγιό μας. Μεγάλη ἀντίφαση μέ τήν ἀνθρώπινη πραγματικότητα τῶν ἡμερῶν μας, ὅπου ἡ μοναξιά καί κοινωνική ἀπομόνωση δίνουν δυναμικά τό παρόν τους.

Σήμερα πού οἱ ἀσθένειες πληθαίνουν, οἱ διοξίνες τῶν σύγχρονων τροφῶν μαζί μέ τήν μόλυνση τοῦ περιβάλλοντος, ἔγιναν γιά μεγάλο διάστημα ὁ ἐφιάλτης μας, ἡ ἀνεργία καλπάζει, ἡ οἰκονομική κρίση ἔχει ἀγγίξει τούς πάντες, οἱ ἀνεξέλεγκτες δυνάμεις τῆς φύσεως (σεισμοί, πλημμύρες, πυρκαγιές, τυφῶνες)

ἀποδεικνύουν καί τονίζουν τήν ἀνημποριά τοῦ ἀνθρώπου, σήμερα, λοιπόν, πού συμβαίνουν αὐτά, βρῖσκουν τόν ἀνθρωπο νά ἔχει ἄλλοτριωθεῖ καί χάσει τόν ὀρθό προσανατολισμό του. Νά περιπέει μεταξύ ἐνός ἄκρατου ἐγωκεντρισμοῦ καί μιᾶς βασανιστικῆς ἀδημονίας νά προλάβει, νά πετύχει περισσότερα, νά γίνει μέγας, σπουδαῖος, πλούσιος, ξεχνώντας ὅμως τόν Θεό καί κατά συνέπεια τά πράγματα πού

πραγματικά χρειάζεται γιά νά εἶναι εὐτυχισμένος, ἰσορροπημένος καί ὁλοκληρωμένος. Ἐχει χάσει τήν ἐλαφή μέ τό θεῖο καί τήν ἐναπόθεση τῶν φοβερῶν ἐσωτερικῶν του συγκρούσεων

καί ἀδυναμιῶν στή βοήθεια καί τή χάρη τοῦ Θεοῦ. Οἱ συνέπειες ὀλέθριες καί ὁρατές σέ κάθε, ἐχέφρων ἀκόμη, ἀνθρωπο.

Χρειάζεται, λοιπόν, ἐπίγνωση καί ὑπομονή. Ἐπίγνωση τῆς καταστάσεως καί Ὑπομονή στίς θλίψεις, Ὑπομονή στίς ἀσθένειες, Ὑπομονή στόν δύσκολο δρόμο γιά τήν ἀπόκτηση ὅλων τῶν ἀρετῶν καί χαρισμάτων.

Καί ἄς μὴν ξεχνᾶμε, ὅτι στόν δύσκολο αὐτό δρόμο, ἀλλά ταυτόχρονα καί τόσο ἐλαφρύ, ὅταν συνοδεύεται μέ τήν ἐπίκληση τῆς θείας βοήθειας, ὁ Χριστός μᾶς συστήνει τήν Ὑπομονή «ἐν τῇ ὑπομονῇ ὑμῶν κτήσασθε τάς ψυχὰς ὑμῶν» (Λουκᾶ ΚΑ, 19).

Ἐνῶ ἄλλοῦ μέ τό στόμα τοῦ Ἀποστόλου Παύλου, ὁ ὁποῖος ἐξιστορῶντας τούς ἀγῶνες του, διά τήν εὐόδωσιν τοῦ ἔργου του, μᾶς προτρέπει νά ἐπιδεικνύουμε ὄχι ἀπλῶς Ὑπομονή, ἀλλά πολύ Ὑπομονή: «ἀλλ' ἐν παντί συνιστῶντες ἑαυτούς ὡς Θεοῦ διάκονοι, ἐν ὑπομονῇ πολλῇ, ἐν θλίψεσιν, ἐν ἀνάγκαις, ἐν στεναχωρίαις, ἐν πληγαῖς, ἐν φυλακαῖς, ἐν ἀκαταστασίαις, ἐν κόποις, ἐν ἀγρυπνίαις, ἐν νηστείαις,...» (Β' Πρὸς Κορινθίους ς', 4-5).

Ἔτσι λοιπόν σήμερα, περισσότερο ἀπό ποτέ ἄλλοτε στήν ἱστορία τῆς

Ἐκκλησίας μας, θά χρειαστοῦμε μεγάλο θάρρος, πίστη καί ἰδιαίτερα τήν Ἀρετή τῆς ὙΠΟΜΟΝΗΣ γιά νά ἀντιμετωπίσουμε τίς σύγχρονες ἀντιξοότητες καί νά ἐπιδείξουμε ὁμολογιακή παρουσία, μέσα στήν διαλυμένη καί ἀντίχριστη αὐτή κοινωνία πού ζοῦμε, δυστυχῶς.

Ὑποσημείωση: Τά κείμενα ἔχουν ἐπιλεγεῖ ἀπό τό βιβλίο «Γεροντικόν» τῆς ἀειμνήστης Καθηγουμένης, Θεοδώρας Χαμπάκη.

Θ Ε Ρ Μ Η Π Α Ρ Α Κ Λ Η Σ Η

Παρακαλοῦμε πολύ, ὅσοι ἀπό ἐσᾶς θέλετε ΠΡΟΑΙΡΕΤΙΚΑ νά μᾶς ἐνισχύσετε οἰκονομικά, γιά νά συνεχισθεῖ ἀπρόσκοπτα ἡ ἔκδοση τοῦ Περιοδικοῦ μας, “ΤΑ ΣΗΜΕΙΑ ΤΩΝ ΚΑΙΡΩΝ” ἀλλά καί ὅλο τό Ἱεραποστολικό καί Φιλανθρωπικό μας ἔργο, μπορεῖτε νά καταθέτετε, ὅποτε θέλετε καί μπορεῖτε, τόν ὀβολόν σας, εἴτε μέσω τῆς Ταχυπληρωμῆς πού ἐσωκλείεται τυπικά πάντα μέσα στό Περιοδικό μας, εἴτε στόν κάτωθι Λογαριασμό τοῦ Συνδέσμου μας:

“ΑΓΙΟΣ ΚΟΣΜΑΣ Ο ΑΙΤΩΛΟΣ”

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΕΛΛΑΔΟΣ
116/296089-33

ΣΑΣ ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΥΜΕ ΘΕΡΜΑ

Υ/Γ Ὅσοι κάνετε κατάθεση μέσω Τραπεζῆς παρακαλοῦμε ἐνημερῶστε μας τηλεφωνικά, γιά νά σᾶς ἀποστείλλουμε τήν σχετική νόμιμη ἀπόδειξη.

Πολλές φορές στην ζωή μας
όλοι μας χρησιμοποιούμε
διάφορες φράσεις και
λέξεις παροιμιώδεις.
Γνωρίζουμε όμως πώς
και από πού προήλθαν;

«Όσοι κατηχούμενοι προέλθετε»
Μία φράση πού τή λέμε συνή-
θως, όταν μᾶς καλέσουν σ'
ένα γεύμα, πλούσιο και μέ πολλούς
συνδαιτυμόνες. Στίς πρώτες χριστια-
νικές εκκλησίες, κατηχούμενοι ήταν
ἐκεῖνοι πού προετοιμαζόντουσαν μέ
τήν κατήχηση, γιά νά γίνουν Χρι-
στιανοί. Υπήρχαν διάφοροι βαθμοί
κατηχουμένων και ὁ τόπος τους, τήν
ᾠρα τῆς Θείας Λειτουργίας, ἦταν ὁ
πρόναος «νάρθηκας». Ἐκεῖ ἔμεναν
μέχρι τή στιγμή πού ὁ διάκος θά
τούς ἔλεγε: «ὅσοι κατηχούμενοι προ-
έλθετε...» κλπ. Δέν ἐπιτρεπόταν νά
βρίσκονται στήν ἐκκλησία κατά τήν
ᾠρα τῆς Εὐχαριστίας, τῆς Θείας
Μετάληψης. Ἀλλά και ἡ φράση:
«Όσοι πιστοί προσέλθετε» ἔχει τήν
ἴδια σήμερα ἐξήγηση.

«Μάλλιασε ἡ γλῶσσα μου»
Στή Βυζαντινή ἐποχή ὑπήρχαν
διάφορες τιμωρίες, ἀνάλογες βέ-
βαια μέ τό παράπτωμα. Ὅταν π.χ.
ένας ἔλεγε πολλά, δηλαδή ἔλεγε λόγια
πού δέν ἔπρεπε νά εἰπωθοῦν, τότε τόν
τιμωροῦσαν μέ ἕναν τρομερό τρόπο.
Τοῦ ἔδιναν ἕνα εἰδικό χόρτο πού ἦταν

ὑποχρεωμένος μέ τό μάσημα, νά τό
κάνει πολτό μέσα στό στόμα του. Τό
χόρτο ὅμως αὐτό, ἦταν ἀγκαθωτό,
στυφό και ἀρκετά σκληρό, τόσο πού
κατά τό μάσημα τό στόμα του πρη-
ζόταν και ἡ γλῶσσα, τό ἐλατήριο δη-
λαδή τῆς τιμωρίας του, ἀνοιγε,
μάτωνε και γινόταν ἴνες-ἴνες, κλω-
στές-κλωστές δηλαδή, ὅπως εἶναι τά
μαλλιά.

«Ἀντρόγυνο τῆς Ἀγ. Παρασκευῆς»
Στήν παλιά Ἀθήνα, κοντά στό
Θησεῖο, ὑπῆρχε κάποτε ἡ συνοι-
κία τῆς Ἀγίας Παρασκευῆς, πού δέν
ὑπάρχει σήμερα. Σέ κάποιο μοναχικό
σπιτάκι κατοικοῦσε ἕνα ἀντρόγυνο:
Ὁ Θάνος και ἡ Παγώνα Παγιαυλῆ.
Ὁ κόσμος τούς ἐβλεπε και τούς ζή-
λευε, γιατί ἔμοιαζαν «σάν δύο ἀλη-
θινά πιτσουνάκια», ὅπως γράφει ἕνας
παλιός χρονικογράφος. Τό ζευγάρι
αὐτό εἶχε γίνει ὑπόδειγμα γιά τούς
ἄλλους παντρεμένους κι ὅλο προσπα-
θοῦσαν νά μιμηθοῦν «τό ἀντρόγυνο
τῆς Ἀγίας Παρασκευῆς». Ἐνα βράδυ,
μερικοί φίλοι πέρασαν ἔξω ἀπό τό
σπίτι τους κι ἀκουσαν γυναικεῖες
φωνές και κλάματα. Κατάλαβαν

τότε πώς ό άντρας έδερνε τήν γυναίκα του. Δέν είπαν τίποτε κι έφυγαν. Τήν επόμενιη τό άντρόγυνο παρουσιάσθηκε, σάν νά μή συνέβαινε απολύτως τίποτε. Αυτό κράτησε περισσότερο από μήνα, ώσπου από στόμα σέ στόμα μαδεύτηκε τό μυστικό: Κάδε νύχτα τίς έτρωγε ή Παγώνα από τό Θάνο και τήν ήμέρα παρουσιάζονταν σάν τό πιο αγαπημένο και ευτυχισμένο ζευγάρι τής Αθήνας. Από τότε όταν βλέπουμε κανένα άντρόγυνο νά υποκρίνεται τό αγαπημένο, λέμε ότι μοιάζει μέ τό «άντρόγυνο τής Αγίας Παρασκευής».

«Έγινε τό πρώτο βήμα»

Πολλές φορές στίς συζητήσεις μας σήμερα μεταχειριζόμαστε τή φράση: "Κι έγινε τό πρώτο βήμα" ή τό τάδε Κράτος "έκανε τό πρώτο βήμα πρός συνεννόηση".

Ποιός είπε πρώτος τή φράση αυτή; Γύρω στό 250 μ.Χ. έζησε ό επίσκοπος Παρισίων Άγιος Διονύσιος, πού λέγεται ότι "...αποκεφαλισθείς κατά τόν διωγμόν του Ουαλεριανού, έλαβε τήν κεφαλήν του ανά χείρας και έβάδισεν". Αυτόν ακριβώς τό θρύλο διηγούνται πολλά χρόνια αργότερα σ' ένα κοσμικό Παρισινό σαλόνι, μπροστά στήν περίφημη για τό πνεύμα αλλά και τόν ακόλαστο βίο της, μαρκησίας Μαρίας Ντεφάν. -Μά πώς μπορεί νά περπατάει

χωρίς τό κεφάλι; ρώτησε μία νεαρή δεσποινίδα! -Σέ όλα τά ζητήματα, τής απάντησε ή Μαρία Ντεφάν επιγραμματικά, ή δυσκολία βρίσκεται στό πρώτο βήμα. Έστερα όλα είναι εύκολα.

«Μου έφυγε τό καφάσι»

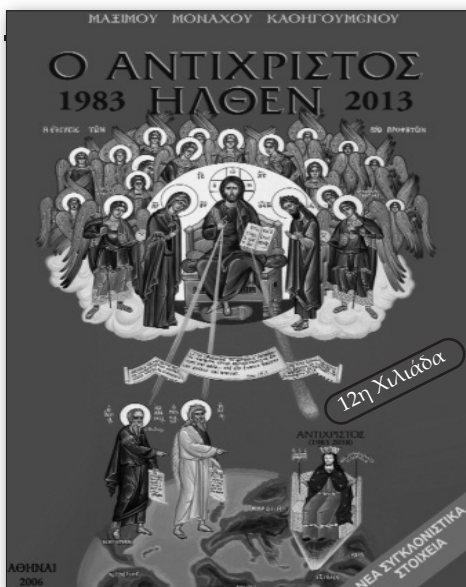
Τούρκικα καφά-καφάς θά πεί κεφάλι-κρανίο. Όταν λοιπόν, ή "καρπαζιά", πού έριξαν σέ κάποιον είναι δυνατή λέμε: "τοῦ έφυγε τό καφάσι", δηλαδή, τοῦ έφυγε τό κεφάλι από τή δύναμη τοῦ χτυπήματος. Τό ίδιο και όταν αντιληφθοῦμε κάτι σπουδαίο, λέμε "μου έφυγε τό καφάσι", δηλαδή, μου έφυγε τό κεφάλι από τή σπουδαιότητα.

«Βγῆκα πού βγῆκα»

Είναι μερικοί άνθρωποι πού συνεχίζουν νά κάνουν κάποια πράξη, πού άρχισαν χωρίς πιά νά χρειάζεται. Πάνω σ' αυτό υπάρχει ή φράση: "βγῆκα πού βγῆκα" και πού ξεκινάει από τόν έξῆς μύθο: "Ένας χωριάτης έχασε τό βόδι του και βγήκε και τό γύρευε. Στό δρόμο τόν απάντησε κάποιος και τοῦ είπε: Τό βόδι σου γύρισε στό σπίτι. Εκείνος όμως τοῦ λέει: "Εγώ θά τό γυρέψω· βγῆκα πού βγῆκα".

(Από τό Βιβλίο "Παροιμιώδεις Λέξεις και Φράσεις" τοῦ Τάκη Νατσούλη)

ΕΞΔΟΣΕΙΣ "ΑΓΙΟΣ ΚΟΣΜΑΣ"

Τώρα, τό βιβλίο
πού συγκλόνισε όλη τήν Έλλάδα
αποκαλύπτοντας τήν γέννηση και
τόν έρχομό του Άντιχρίστου

ΑΠΟ ~~35€~~ ΜΟΝΟ **15€**

Ο ΑΝΤΙΧΡΙΣΤΟΣ ΗΛΘΕΝ

Τά «Σημεΐα τών Καιρών» βοοῦν.

Έάν θέλετε κι έσείς νά μάθετε τά πάντα, σχετικά μέ όλες τίς έσχατολογικές προφητεΐες τής Αγίας Γραφής και τών Αγίων Πατέρων μας, τήν Παγκόσμια Δικτατορία του Άντιχρίστου, πού έρχεται τό έτος 2012-2013, καθώς και όλα όσα πρόκειται νά συμβοῦν στίς ημέρες μας και στά επόμενα χρόνια, αλλά και τό τί πρέπει νά πράξουμε, τότε ΔΙΑΒΑΣΤΕ τό βιβλίο του π. Μαξίμου «Ο Άντίχριστος Ήλθεν».

Μέσα στίς 700 περίπου σελίδες του, θά βρείτε χίλιες παραπομπές και δεκάδες Προφητεΐες μέσα από τήν Αγία Γραφή και τήν Πατρολογία, γιά τά θέματα αυτά.

Μή χάσετε, τό βιβλίο πού έχει διαβαστεί από πολλές χιλιάδες ανθρώπων σέ όλο τόν κόσμο και συγκλόνισε όλη τήν Έλλάδα και τήν κοινή γνώμη, άφυπνίζοντας πολλούς.

ΜΗΝ ΤΟ ΧΑΣΕΤΕ !

Γιά παραγγελίες στά τηλέφωνα:
210-82.39.300 & 210-82.34.332

**ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ ΤΟΥ π. ΜΑΞΙΜΟΥ
ΣΤΟ ΟΠΟΙΟ ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΕΤΑΙ ΓΙΑ ΠΡΩΤΗ ΦΟΡΑ
ΠΟΙΟ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΟΝΟΜΑ ΤΟΥ ΑΝΤΙΧΡΙΣΤΟΥ**

Στό βιβλίό αυτό, κατόπιν έπισταμένης έρευνας και μελέτης, θά διαφύσετε πάρα πολλά στοιχεία και ντοκουμέντα, τά όποια θγαίνονν στήν δημοσιότητα γιά πρώτη φορά, και άποκαλύπτουν σαφέστατα, ΠΟΙΟ ΘΑ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΟΝΟΜΑ ΤΟΥ ΑΝΤΙΧΡΙΣΤΟΥ. Ακόμη θά βρείτε, όλα όσα έχουν σχέση μέ τόν Άντίχριστο και

μάς αναφέρουν όλοι οι θεόφοροι Πατέρες μας και ή Αγία Γραφή. Όπως:

Ποιός είναι ο Άντίχριστος; Τι είναι Άντίχριστος; Ποιά θά είναι ή καταγωγή του; Είναι Έβραίος ή όχι; Πότε θά έλθει; Πώς θά εμφανιστεί; Ποῦ και ποιός θά κυβερνήσει; Πότε ξεκινάει ή Παγκόσμια Κυβέρνηση και Δικτατορία του; Πόσο θά βασιλεύσει; Τι θά κάνει κατά τή διάρκεια τής βασιλείας του; Μέ ποιό τρόπο θά επιβάλλει τό Σφράγισμά του; Πώς θά επιβάλλει παγκοσμίως τά σχέδιά του; Πώς θά τελειώσει ή βασιλεία του και ποιό θά είναι τό τέλος του;

Αυτά και άλλα πολλά σημαντικά και άποκαλυπτικά, θά βρείτε μέσα σ' αυτό τό βιβλίο, πού θά φωτίσουν και θά ξεσκεπάσουν πολλές άγνωστες, κρυφές και σκοτεινές μέχρι τώρα πτυχές του μυστηριώδους αυτού προσώπου, πού λέγεται Άντίχριστος.

ISBN: 978-960-89110-2-4

Λιανική Τιμή: **12 €**

ΕΞΔΟΣΕΙΣ "ΑΓΙΟΣ ΞΟΣΜΑΣ"

Η ΜΕΓΑΛΗ ΠΡΟΣΦΟΡΑ ΤΟΥ ΜΗΝΑ

ΠΡΟΦΗΤΕΙΕΣ ΚΑΙ ΑΠΟΚΑΛΥΨΕΙΣ ΑΓΙΟΥ ΝΕΙΛΟΥ ΤΟΥ ΑΓΙΟΡΕΙΤΟΥ

Σχήμα 17 X 24 - Σελ. 624

ΑΝΕΚΔΟΤΟΝ
ΧΕΙΡΟΓΡΑΦΟΝ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ
ΟΡΟΥΣ ΠΟΥ ΕΓΡΑΦΕΙ ΤΟ
ΕΤΟΣ 1815

...
ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΓΙΑ ΠΡΩΤΗ ΦΟΡΑ Κ'
ΕΙΝΑΙ ΑΚΡΙΒΕΣ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟΝ
ΤΟΥ ΧΕΙΡΟΓΡΑΦΟΥ

ΜΗΝ ΤΗΝ ΧΑΣΕΤΕ!!!
ΑΠΟ 26 € ΜΟΝΟ 8,00 €

Τό ανέκδοτον αὐτό Χειρόγραφον τοῦ Ἁγίου Ὁρους τοῦ ἔτους 1815 περιέχει διδαχές, λόγους, προτροπές, προφητείες καὶ ἀποκαλύψεις τοῦ Ἁγίου Νείλου τοῦ Ἀγιορείτου καὶ Μυροβλύτου, σχετικά μέ τό Ἅγιον Ὄρος, τούς Ἀγιορείτας Μοναχούς, ἀλλά καί τούς Μοναχούς καί Κληρικούς γενικώτερα.

Μιλáει ἀκόμη καί προφητεύει γιά τήν Ἀποστασία τοῦ κόσμου, τόν ἐρχομόν τοῦ Ἀντιχρίστου, τήν ἔλευση τῆς Δευτέρας Παρουσίας τοῦ Κυρίου μας καί τό Τέλος τοῦ ὁρατοῦ κόσμου, τά ὅποια μάλιστα καί προσδιορίζει μέ συγκεκριμένες ἡμερομηνίες ὅτι θά συμβοῦν στόν μεσασμό τοῦ 8^{ου} αἰ. δηλαδή κοντά στό 2000 μ.Χ.

Τό βιβλίον ἐπιμελήθηκε ὁ π. Μάξιμος καί περιέχει ἐκτός τοῦ χειρογράφου, τόν βίο τοῦ Ἁγίου, πρόλογο, ἐπίλογο, σχόλια, διευκρινίσεις καί ἄλλα.

Γιά περισσότερες πληροφορίες σχετικά μέ τίς Ἐκδόσεις τοῦ Συλλόγου μας, παρακαλοῦμε ὅπως ἀπευθύνεστε στή γραφεῖα μας ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Τοσίτσα 1(β), Τ.Κ. 106 82 στήν Ἀθήνα καί στήν τηλέφωνα:

210 - 8239300

210 - 8234332

ΜΟΛΙΣ ΚΥΚΛΟΦΟΡΗΣΕ ΤΟ ΝΕΟ ΒΙΒΛΙΟ ΤΟΥ ΠΑΤΡΟΣ ΜΑΞΙΜΟΥ

ΜΟΝΑΧΟΥ ΜΑΞΙΜΟΥ ΒΑΡΒΑΡΗ

Η **ΚΑΡΤΑ** ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΗ
Κ' ΤΟ ΧΑΡΑΓΜΑ ΤΗΣ
ΑΠΟΚΑΛΥΨΕΩΣ

ΕΒΔΟΜΕΙΣ "ΑΓΙΟΣ ΒΟΣΜΑΣ"

Ο πατήρ Μάξιμος, στο βιβλίο του αυτό, αναφέρεται διεξοδικά στο θέμα της Κάρτας του Πολίτη, καθώς και σε όλες τις άλλες ηλεκτρονικές κάρτες και έγγραφα, με μικροτσίπ και κωδικό "666" πού προσπαθεί νά μᾶς επιβάλλει πονηρά κατά καιρούς ή ἐκάστοτε Κυβέρνηση, ὅπως τήν Νέα Ταυτότητα, Φοροταυτότητα, Νέο Διαβατήριο, Κάρτα Υγείας, Α.Μ.Κ.Α., Ε.Κ.Α.Μ., κλπ.

Αποδεικνύει δέ μέ πολλά ἁγιογραφικά ἐπιχειρήματα:

- Εἶναι τελικά Σφράγισμα ἡ Κάρτα τοῦ Πολίτη, ἢ Ὄχι;
- Τί σχέση ἔχει μέ ὅλα αὐτά;
- Πρέπει νά τήν πάρουμε ἢ ὄχι;

Καί γιατί;

-Ποιό εἶναι τό Χάραγμα τῆς Αποκαλύψεως καί πότε ἔρχεται.

-Τί πρέπει νά πράξει ὁ καθένας ἀπό ἐμᾶς σέ παρόμοιες περιπτώσεις στό ἐγγύς μέλλον;

Αὐτά καί ἄλλα πολλά, μαζί μέ ἓνα πολύ πλούσιο φωτογραφικό καί ἔντυπο ὑλικό ἀπό τούς ἀγῶνες πού ἔγιναν γιά τά θέματα αὐτά ἀπό τήν δεκαετία τοῦ '80 μέχρι καί σήμερα, θά διαβάσετε καί θά δεῖτε μέσα στό νέο αὐτό βιβλίο τοῦ π. Μαξίμου, τά ὅποια θά σᾶς διαφωτίσουν καί θά σᾶς λύσουν πάρα πολλές ἀπορίες, γύρω ἀπ' ὅλα αὐτά τά σημαντικά θέματα πού ἀπασχολοῦν τούς πιστούς, ἀλλά καί ὅλους τούς σύγχρονους ἀνθρώπους. **ΜΗΝ ΤΟ ΧΑΣΕΤΕ!**

Σχήμα 17 x 24 - Σελίδες 376
Λιανική Τιμή: 15, 12, 00 €

Γιά παραγγελίες στά τηλέφωνα:
210 - 82.39.300 & 210 - 82.34.332

ΤΑ ΣΗΜΕΙΑ ΤΩΝ ΚΑΙΡΩΝ

Μηνιαῖον Ὁρθόδοξον Περιοδικόν -Κωδ. 8513 - ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ
ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ: Ὁρθόδοξος Ἱεραποστολικός Σύνδεσμος «ΑΓΙΟΣ ΚΟΣΜΑΣ Ο ΑΙΤΩΛΟΣ»

Τοσίτσα 1(β) - Τ.Κ. 106 82 ΑΘΗΝΑΙ • Τηλ.: 210 - 82 39 300 & 210 - 82 34 332

<http://www.agioskosmas.gr> • email: agioskosmas@patrokosmas.gr

ΕΚΔΟΤΗΣ: π. Μάξιμος Βαρβαρῆς, ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: Βασίλειος Παντῆς

ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΚΤΡΙΑ: Αἰκατερίνη Ἀντωνιάδου, ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΥΛΗΣ: Ἑλένη Σταμούλου

ΕΚΤΥΠΩΣΗ: «ΛΥΧΝΙΑ», Τηλ.: 210-34.10.436